ZAKON O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA ("Sl. glasnik BiH", br. 53/2009 i 58/2013)

ZAKON O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA

("Sl. glasnik BiH", br. 53/2009 i 58/2013)

GLAVA I - OPŠTE ODREDBE

Član 1

(Predmet)

(1) Ovim zakonom uređuju se način i postupak pružanja međunarodne pravne pomoći u krivičnim stvarima (u daljnjem tekstu: međunarodna pravna pomoć), ukoliko međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

(2) Međunarodna pravna pomoć u smislu odredaba ovog zakona pruža se u svim postupcima u pogledu krivičnih djela za čije je krivično gonjenje u vrijeme podnošenja zamolnice za pravnu pomoć nadležan pravosudni organ države moliteljke.

(3) Međunarodna pravna pomoć, saglasno ovom zakonu, pruža se i u prekršajnim postupcima pred sudovima ili upravnim organima u pogledu prekršaja za koje su prema propisima u Bosni i Hercegovini predviđene zatvorske ili novčane kazne, kao i u slučajevima kada u navedenim postupcima odluka upravnog organa može da dovede do pokretanja postupka pred sudom koji je stvarno nadležan za krivične stvari.

(4) Međunarodna pravna pomoć pruža se, kad je to određeno međunarodnim ugovorom, i u odnosu na međunarodne sudove i druge međunarodne organizacije čiji je član Bosna i Hercegovina.

Član 2

(Značenje izraza i pojmova)

Izrazi i pojmovi korišćeni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

a) država moliteljka je država iz koje nadležni pravosudni organ podnosi zamolnicu;

b) zamoljena država je država čijem se nadležnom pravosudnom organu dostavlja zamolnica;

c) država izricanja kazne je država u kojoj je licu izrečena kazna;

d) država izdržavanja kazne je država u koju osuđeno lice mora biti predato ili je predato radi izdržavanja kazne izrečene u drugoj državi;

e) domaći pravosudni organi su sudovi i tužilaštva koji su posebnim zakonom određeni za pružanje međunarodne pravne pomoći, kao i svi organi koji prema ovom zakonu mogu tražiti međunarodnu pravnu pomoć;

f) strani pravosudni organi su strani sudovi i drugi organi koji su prema pravu zamoljene države nadležni za postupanje u krivičnim i prekršajnim stvarima;

g) stranac je lice koje nije državljanin Bosne i Hercegovine;

h) krivično zakonodavstvo Bosne i Hercegovine podrazumijeva krivične zakone i zakone o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, i druge zakone u Bosni i Hercegovini, kojim su propisana krivična djela.

Član 3

(Zamolnica)

(1) Zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć podnosi se u formi zamolnice.

(2) Zamolnica stranog pravosudnog organa kao i prateći akti moraju biti prevedeni na jedan od jezika u službenoj upotrebi u Bosni i

Hercegovini. Prevod mora ovjeriti sudski tumač.

(3) Zamolnica domaćeg pravosudnog organa kao i prateći akti moraju biti prevedeni na jezik u službenoj upotrebi u zamoljenoj državi.

(4) Ako međunarodnim ugovorom ili odredbama ovog zakona nije drugačije određeno, zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć mora da sadrži:

a) naziv organa koji je sačinio zamolnicu, oznaku predmeta, tačan naziv zamoljene države, a po mogućnosti i naziv zamoljenog organa;

b) pravni osnov za pružanje međunarodne pravne pomoći;

c) tačan opis radnje međunarodne pravne pomoći koja se traži i razlog za podnošenje zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć;

d) zakonski naziv krivičnog djela i kratak opis činjenica;

e) precizne lične podatke i državljanstvo lica za koje se traži međunarodna pravna pomoć i njegovo svojstvo u postupku;

f) naziv akata i ime ili naziv i adresu primaoca, ako se radi o dostavljanju sudskih i drugih akata i

g) ostale podatke koji mogu biti značajni za postupanje po zamolnici.

(5) Zamolnica, kao i akti koje dostavljaju sudovi i drugi nadležni organi moraju biti potpisani i potvrđeni pečatom suda ili organa iz kojeg dolaze.

(6) Ako podaci sadržani u zamolnici i priloženoj dokumentaciji nisu dovoljni, mogu se zatražiti dodatna obavještenja i dokumentacija.

Član 4

(Način komunikacije)

(1) Zamolnice domaćih pravosudnih organa za međunarodnu pravnu pomoć dostavljaju se stranim pravosudnim organima posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine. Na isti način dostavljaju se domaćim pravosudnim organima zamolnice od stranih pravosudnih organa za međunarodnu pravnu pomoć.

(2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, domaći pravosudni organ može zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć dostaviti direktno stranom

pravosudnom organu, kad je takav način komunikacije predviđen međunarodnim ugovorom.

(3) U hitnim slučajevima, kad je takav način komuniciranja predviđen međunarodnim ugovorom, zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć mogu se dostavljati i primati posredstvom Međunarodne organizacije kriminalastičke policije - Interpola.

(4) U hitnim slučajevima zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć mogu se dostavljati i primati putem Eurojusta - Agencije Evropske unije za policijsku i pravosudnu saradnju u krivičnim stvarima.

(5) Postupak nadležnih organa Bosne i Hercegovine u odnosima sa Eurojustom urediće se posebnim uputstvom ministra pravde Bosne i Hercegovine, kojim će se odrediti organi i kontakt tačke za saradnju sa Eurojustom.

(6) U slučajevima komunikacije iz stava (2) i (3) ovog člana, domaći pravosudni organ dostaviće kopiju zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine.

(7) U slučaju kada ne postoji zaključeni međunarodni ugovor, kao i kad je međunarodnim ugovorom izričito predviđen diplomatski put komunikacije, Ministarstvo pravde Bosne i Herceovine dostavlja i prima zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć preko Ministarstva inostranih poslova Bosne i Hercegovine.

(8) Zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć mogu se primati i elektronskim putem ili drugim sredstvima telekomunikacije koja ostavljaju pisani trag i ako je nadležni strani pravosudni organ spreman da, na zahtjev, dostavi pisano obavještenje o načinu slanja i original zamolnice, a sve pod uslovom da je ovakav način dostavljanja uređen međunarodnim ugovorom.

Član 5

(Hitnost u postupanju)

(1) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine dostaviće bez odgađanja zamolnicu stranog pravosudnog organa za međunarodnu pravnu pomoć na postupak nadležnom domaćem pravosudnom

organu, osim ako je očigledno da zamolnicu koja nije u skladu s međunarodnim ugovorom i ovim zakonom treba odbiti.

(2) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će hitno postupati i po zamolnicama domaćih pravosudnih organa, osim ako je očigledno da zamolnica nije u skladu sa međunarodnim ugovorom i da bi je strani organ odbio. U tom slučaju takva zamolnica se vraća domaćem pravosudnom organu da otkloni nedostatke.

(3) U slučajevima predviđenim članom 4. stav (3) ovog zakona, nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju sa Interpolom direktno upućuje zamolnicu nadležnom domaćem pravosudnom organu, s tim što je kopiju zamolnice i uputnog akta dužan dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine.

Član 6

(Dozvoljenost i način izvršenja)

(1) O dozvoljenosti i načinu izvršenja radnje međunarodne pravne pomoći koja je predmet zamolnice stranog pravosudnog organa odlučuje nadležni domaći pravosudni organ prema domaćim propisima, osim ako ovim zakonom ili međunarodnim ugovorom nije drugačije regulisano.

(2) Nadležni domaći pravosudni organ će bez odgađanja postupiti po zamolnici stranog pravosudnog organa.

Član 7

(Dostavljanje zamolnice nadležnom organu)

Ako organ kojem je dostavljena na postupak zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć nije nadležan za postupanje po njoj, dostaviće je bez odgađanja na postupak nedležnom organu, o čemu će obavijestiti organ koji mu je zamolnicu dostavio.

Član 8

(Obim - vrste)

Međunarodna pravna pomoć obuhvata:

a) opšte vidove pravne pomoći;

b) posebne vidove pravne pomoći:

1) izručenje osumnjičenih, optuženih i osuđenih lica;

2) ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja i

3) priznanje i izvršenje stranih sudskih odluka.

Član 9

(Osnove za odbijanje pravne pomoći)

(1) Osim drugih razloga propisanih ovim zakonom za odbijanje zahtjeva za pojedine vidove pravne pomoći, nadležni domaći pravosudni organ odbiće zahtjev za pravnu pomoć u sljedećim slučajevima:

a) ako bi udovoljenje zahtjevu bilo u suprotnosti sa pravnim poretkom Bosne i Hercegovine ili bi moglo nanijeti štetu njenom suverenitetu ili bezbjednosti;

b) ako se zahtjev odnosi na djelo koje se smatra političkim krivičnim djelom ili djelom povezanim sa političkim krivičnim djelom;

c) ako se zahtjev odnosi na vojna krivična djela;

d) ako je za isto krivično djelo lice na koje se zahtjev odnosi iz materijalno-pravnih razloga oslobođeno krivice ili je protiv njega obustavljen postupak, ili ako je oslobođeno kazne, ili ako je sankcija izvršena ili se ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda;

e) ako se protiv lica na koje se zahtjev odnosi u Bosni i Hercegovini vodi krivični postupak zbog istog krivičnog djela, osim ako bi izvršenje zamolnice moglo dovesti do odluke o puštanju ovog lica na slobodu;

f) ako bi krivično gonjenje ili izvršenje sankcije prema domaćem pravu bilo isključeno zbog zastarjelosti.

(2) Odredbe stava (1) tačka d) ovog člana ne primjenjuje se u slučajevima kada je u državi moliteljki došlo do obnove krivičnog postupka.

(3) Osim razloga utvrđenih stavom (1) ovog člana, pravna pomoć se može odbiti i na osnovu faktičkog reciprociteta u odnosu na određenu državu.

Član 10

(Izuzeci za odbijanje pravne pomoći)

(1) Krivična djela protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom ne mogu biti osnov za odbijanje zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć u smislu člana 9. tačke b) i c) ovog zakona.

(2) Zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć neće se odbiti samo zato što se odnosi na djelo koje se prema domaćem zakonodavstvu smatra fiskalnim krivičnim djelom.

Član 11

(Obrazloženje nepostupanja)

Odluka o odbijanju zahtjeva za pružanje međunarodne pravne pomoći, kao i neizvršenje zamolnice moraju biti obrazloženi.

Član 12

(Uzajamnost)

(1) Zamolnici za međunarodnu pravnu pomoć pravosudnog organa države s kojom Bosna i Hercegovina nema zaključen ugovor o međunarodnoj pravnoj pomoći biće udovoljeno samo ako se na osnovu garancija koje je dala država moliteljka može očekivati da bi ta država izvršila sličnu zamolnicu domaćih pravosudnih organa.

(2) Garancija iz stava (1) ovog člana neće se tražiti radi izvršenja dostavljanja sudskih odluka, podnesaka i drugih isprava.

GLAVA II - OPŠTI VIDOVI PRUŽANjA MEĐUNARODNE PRAVNE POMOĆI

Član 13

(Pojam)

Opšti vidovi međunarodne pravne pomoći posebno obuhvataju izvršenje pojedinih procesnih radnji, kao što su dostavljanje poziva osumnjičenom, okrivljenom, optuženom, svjedoku, vještaku, licu lišenom slobode ili drugom učesniku u krivičnom postupku; dostavljanje akata, pisanih materijala i drugih predmeta koji su u vezi s krivičnim postupkom u državi moliteljki, privremeno oduzimanje

predmeta, predaja privremeno oduzetih predmeta državi moliteljki, saslušanje okrivljenog, svjedoka i vještaka, uviđaj, pretres prostorija i lica, i oduzimanje predmeta pronađenih u pretresu i kontrolisanje isporuke, nadzor i telefonsko prisluškivanje, zatim razmjenu određenih informacija i obavještenja, kao i druge radnje koje se mogu pojaviti u krivičnom postupku koje zahtijevaju međunarodnu pravnu pomoć, a nisu u suprotnosti s odredbama ovog zakona i odredbama krivičnog zakonodavstva Bosne i Hercegovine.

Član 14

(Poziv)

U pozivu osumnjičenom, okrivljenom, optuženom, svjedoku, vještaku ili drugom učesniku u postupku koji se poziva iz zamoljene države, ne smije biti zaprijećena prinudna mjera u slučaju da se pozivu ne odazove. Ako se pozvani ne odazove pozivu, za to mu ne smije biti izrečena prinudna mjera.

Član 15

(Dostavljanje)

(1) Dostavljanje akata dokazuje se potvrdom o dostavljanju koja se sastavlja prema propisima zamoljene države. U potvrdi o dostavljanju mora biti naznačeno mjesto i datum prijema i potpis primaoca ili označen drugačiji način dostavljanja.

(2) Ako dostavljanje nije bilo moguće, država moliteljka će o tome biti obaviještena bez odgađanja, uz navođenje razloga koji su spriječili dostavljanje.

Član 16

(Zaštita svjedoka i vještaka)

(1) Svjedok ili vještak, s prebivalištem ili boravištem u inostranstvu, dok boravi na teritoriji Bosne i Hercegovine na osnovu poziva domaćih pravosudnih organa, ne može bez obzira na njegovo državljanstvo biti podvrgnut sudskom gonjenju, pritvoren zbog djela koje je predmet sudskog postupka u kojem je traženo njegovo prisustvo ili za djelo koje je počinio prije nego što je napustio

teritoriju Bosne i Hercegovine, ili upućen da izdržava kaznu na osnovu neke ranije donesene sudske odluke.

(2) Odredba stava (1) ovog člana ne primjenjuje se ako svjedok ili vještak, iako je za to imao mogućnosti, nije napustio teritoriju Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana nakon što mu je saopšteno da njegovo prisustvo više nije potrebno. U ovaj rok ne uračunava se vrijeme u kojem svjedok ili vještak iz objektivnih razloga nije mogao napustiti teritoriju Bosne i Hercegovine.

Član 16a

(Saslušanje svjedoka i vještaka putem video-konferencije)

(1) Kada neposredno saslušanje svjedoka i vještaka iz Bosne i Hercegovine nije moguće na teritoriji druge države, saslušanje se može obaviti putem video-konferencije na zahtjev pravosudnih organa te države.

(2) Zahtjev iz stava (1) ovog člana mora biti sačinjen u pisanoj formi i sadržavati sve predviđeno članom 3. ovog zakona, kao i obrazloženje razloga nemogućnosti neposrednog pojavljivanja svjedoka i vještaka u zemlji koja podnosi zahtjev. U zahtjevu se mora naznačiti naziv sudskih organa i lica koja prisustvuju saslušanju u zemlji koja podnosi zahtjev.

(3) Zahtjev iz stava (1) ovog člana biće odobren ako nije u suprotnosti sa principima krivičnog zakonodavstva Bosne i Hercegovine, a udovoljiće mu pravosudni organ koji posjeduje tehnička sredstva za ovakvu vrstu saslušanja, bez obzira da li je nadležan za pružanje pravne pomoći iz ovog zahtjeva u smislu članova 6. i 7. ovog zakona.

(4) Poziv za saslušanje licima iz stava (1) ovog člana dostavlja pravosudni organ koji sprovodi saslušanje.

(5) Za utvrđivanje identiteta lica koje se saslušava odgovoran je pravosudni organ države po čijem zahtjevu se sprovodi saslušanje, a po potrebi on će obezbijediti i tumača, te saslušanje neposredno obaviti u skladu sa svojim zakonodavstvom.

(6) Izuzetno od stava (5) ovog člana saslušanje može obaviti i pravosudni organ u Bosni i Hercegovini po uputama pravosudnog organa države koja je dostavila zahtjev uz obezbjeđivanje tumača, ali samo po zahtjevu države koja je uputila zamolnicu.

(7) Svjedok i vještak mogu odbiti dati iskaz u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, kao i u skladu sa krivičnim zakonodavstvom države koja je dostavila zahtjev.

(8) Pravosudni organ u Bosni i Hercegovini koji sprovede saslušanje, uz poštovanje mjera zaštite o saslušanju, sačiniće zapisnik ili snimak u skladu sa krivičnim zakonodavstvom podnosioca zahtjeva i dostaviti ga pravosudnom organu države koja je dostavila zahtjev.

(9) Ako lice iz stava (1) ovog člana odbije da dā iskaz, prema njemu se ne mogu primijeniti mjere bilo kakve prinude.

Član 16b

(Ispitivanje osumnjičenih i optuženih lica putem video-konferencije)

(1) Shodnom primjenom člana 16a. ovog zakona, pravosudni organi druge države mogu, putem video-konferencije, obaviti ispitivanje osumnjičenog ili optuženog lica koje se nalazi u Bosni i Hercegovini, posredstvom pravosudnih organa u Bosni i Hercegovini, ako to lice na to pristane.

(2) Pravosudni organ u Bosni i Hercegovini koji će sprovoditi ispitivanje i pravosudni organ države koja je dostavila zahtjev dogovoriće se o uslovima i načinu ispitivanja u skladu sa nacionalnim krivičnim zakonodavstvima i međunarodnim instrumentima.

(3) Ako lice iz stava (1) odbije da dā iskaz, prema njemu se ne mogu primijeniti mjere bilo kakve prinude.

Član 16c

(Saslušanje svjedoka i vještaka putem telefonske konferencije)

(1) Shodnom primjenom člana 16a. ovog zakona, nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini na zahtjev druge države može organizovati saslušanje vještaka i svjedoka putem telefonske konferencije ako svjedok ili vještak na to pristane.

(2) O načinu saslušanja u smislu stava (1) ovog člana nadležni pravosudni organ Bosne i Hercegovine i pravosudni organ države koja je dostavila zahtjev neposredno će se dogovoriti, o čemu nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini mora sačiniti zapisnik i verifikovati pristanak svjedoka i vještaka uz utvrđivanje njihove istovjetnosti.

(3) Ako lice iz stava (1) ovog člana odbije da dā iskaz, prema njemu se ne mogu primijeniti mjere bilo kakve prinude.

Član 17

(Zaštita okrivljenog)

(1) Lice koje je pozvano da se pojavi pred domaćim pravosudnim organima, da bi krivično odgovaralo za djelo koje mu se stavlja na teret, ne smije, nezavisno od državljanstva, biti gonjeno ili pritvoreno, niti mu se na bilo koji način smije oduzeti ili ograničiti sloboda za djela i osude koji nisu navedeni u pozivu, a potiču iz vremena prije njegovog odlaska iz Bosne i Hercegovine.

(2) Krivično gonjenje, lišenje slobode ili bilo kakvo drugo ograničenje lične slobode dozvoljeno je ako se pozvani, nakon što njegovo prisustvo po izjavi suda više nije potrebno, zadrži više od 15 dana na teritoriji Bosne i Hercegovine iako je mogao napustiti ili, ako se nakon napuštanja teritorije Bosne i Hercegovine, dobrovoljno vrati na njenu teritoriju.

Član 18

(Poziv i predaja lica lišenog slobode)

(1) Ako strani pravosudni organ pozove, kao svjedoka ili radi suočenja, lice koje je lišeno slobode u Bosni i Hercegovini, ono se može privremeno predati državi moliteljki.

(2) Lice će biti privremeno predato državi moliteljki ako ona da garancije u pogledu njegove zaštite predviđene u članu 17. ovog zakona, kao i garancije da će to lice vratiti u roku koji bude određen.

(3) Predaja se može odbiti ako:

a) se lice lišeno slobode s tim ne saglasi;

b) bi usljed predaje moglo doći do produženja njegovog lišenja slobode;

c) postoje drugi važni razlozi koji se protive privremenoj predaji.

(4) Predaja se može odgoditi ako je prisustvo lica lišenog slobode potrebno u krivičnom postupku koji se vodi pred domaćim pravusudnim organima.

(5) O predaji lica lišenog slobode odlučuje Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine uz prethodno pribavljenu saglasnost organa koji je odredio pritvor.

(6) Ako treća država treba da preda lice lišeno slobode preko teritorije Bosne i Hercegovine, biće odobreno njegovo sprovođenje ako ono nije državljanin Bosne i Hercegovine, o čemu, uz prethodnu saglasnost Ministarstva bezbjednosti Bosne i Hercegovine, odlučuje Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.

(7) U slučaju iz stava (1) ovog člana predato lice mora biti u pritvoru države moliteljke.

Član 19

(Privremeno oduzimanje predmeta)

(1) Predmeti, dokumenti ili imovinska korist koji su bili privremeno oduzeti u svrhu dokaznog postupka, kao i spisi i odluke biće predati stranom pravosudnom organu na njegov zahtjev, nakon završetka postupka međunarodne pravne pomoći u Bosni i Hercegovini.

(2) Ako treće lice koje je svoje pravo steklo u dobroj vjeri, državni organ ili oštećeni koji ima prebivalište u Bosni i Hercegovini istakne svoje pravo na predmetima, dokumentima ili imovinskoj koristi iz stava (1) ovog člana, ti predmeti, dokumenti i imovinska korist biće dostavljeni samo ako nadležni strani pravosudni organ garantuje njihovo besplatno vraćanje nakon završetka dokaznog postupka.

(3) Dostavljanje može biti odgođeno sve dok su predmeti, dokumenti ili imovinska korist potrebni u krivičnom postupku koji je u toku u Bosni i Hercegovini.

Član 20

(Predaja privremeno oduzetih predmeta)

(1) Predmeti ili imovinska korist koji su bili privremeno oduzeti s ciljem njihove zaštite mogu biti dostavljeni stranom pravosudnom organu, na njegov zahtjev, nakon završetka postupka međunarodne pravne pomoći, radi oduzimanja ili vraćanja ovlašćenom licu.

(2) Predmeti i imovinska korist iz stava (1) ovog člana obuhvataju:

a) predmete kojima je izvršeno krivično djelo;

b) predmete koji su nastali kao rezultat izvršenja krivičnog djela ili njihova protivvrijednost;

c) prihode od krivičnog djela ili njihove protivvrijednosti;

d) poklone i ostala davanja izvršena s ciljem pomaganja ili podstrekavanja na izvršenje krivičnog djela, kao i nagrade za krivično djelo ili njihovu protivvrijednost.

(3) Dostavljanje se može izvršiti u svakoj fazi krivičnog postupka, a može se izvršiti samo na osnovu pravosnažne i izvršne odluke inostranog pravosudnog organa.

(4) Predmeti ili imovinska korist mogu biti trajno zadržani u Bosni i Hercegovini ako:

a) oštećeni ima prebivalište u Bosni i Hercegovini, a treba da mu budu vraćeni;

b) nadležni državni organ istakne pravo Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske ili Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine na njih;

c) lice koje nije učestvovalo u izvršenju krivičnog djela, a čiji zahtjevi nisu zagarantovani od države moliteljke, dokaže da je na tim predmetima i imovinskoj koristi u dobroj vjeri steklo pravo u Bosni i Hercegovini ili u inostranstvu, a ima prebivalište u Bosni i Hercegovini;

d) ako su predmeti ili imovinska korist potrebni za sprovođenje krivičnog postupka koji je u toku u Bosni i Hercegovini ili za primjenu mjere oduzimanja u Bosni i Hercegovini.

Član 21

(Prisustvovanje radnjama pravne pomoći)

(1) Na izričitu molbu stranog pravosudnog organa, domaći pravosudni organ obavijestiće o mjestu i vremenu izvršenja zamolnice.

(2) Predstavnici zainteresovanih stranih pravosudnih organa i lica koja učestvuju u krivičnom postupku, kao i njihovi branioci mogu prisustvovati prilikom preduzimanja radnje pravne pomoći.

(3) Saglasnost za prisustvovanje predstavnika zainteresovanih pravosudnih organa i drugih lica države moliteljke u smislu stava (2) ovog člana u Bosni i Hercegovini daje Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, po prethodno pribavljenom mišljenju organa koji postupa po zamolnici, a koje se u pisanom obliku dostavlja Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine uz obavještenje iz stava (1) ovog člana.

Član 22

(Odgađanje)

(1) Domaći pravosudni organ može da odgodi pružanje međunarodne pravne pomoći ako bi to štetno uticalo na tok istrage, krivičnog gonjenja ili već pokrenutog krivičnog postupka pred domaćim pravosudnim organima, a koji je u vezi s dostavljenom zamolnicom.

(2) U slučaju odgađanja izvršenja zamolnice, biće obaviješten nadležni strani pravosudni organ koji je podnio zamolnicu, uz navođenje razloga za odgađanje.

Član 23

(Postupak na poseban način)

(1) Domaći pravosudni organ će, na zahtjev suda ili drugog organa od kojeg potiče zamolnica, moći postupiti po zamolnici na način koji je označen u njoj, pod uslovom da to nije u suprotnosti sa osnovnim principima pravnog poretka Bosne i Hercegovine i ako je takva mogućnost predviđena međunarodnim ugovorom.

(2) Domaći pravosudni organ donijeće, što je moguće prije, odluku po zamolnici stranog pravosudnog organa, vodeći računa o posebno određenim rokovima naznačenim u zamolnici.

(3) Ako domaći pravosudni organ ocijeni da neće moći u posebno određenom roku postupiti po dostavljenoj zamolnici, o tome će odmah obavijestiti državu moliteljku i označiti potrebno vrijeme za izvršenje zamolnice.

(4) Ako domaći pravosudni organ ne može izvršiti zamolnicu u skladu sa postavljenim zahtjevima, on će o tome odmah obavijestiti državu moliteljku uz navođenje razloga za to.

Član 24

(Zajednički istražni timovi)

(1) Ako to opravdavaju okolnosti konkretnog slučaja, sporazumom nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini sa nadležnim pravosudnim organima strane države mogu se formirati zajednički istražni timovi radi vođenja određene istrage na teritoriji jedne ili više ugovornica koje formiraju zajednički istražni tim za ograničen vremenski period.

(2) Sporazumom se utvrđuju: sastav tima, zadaci tima, ovlašćenja i rok na koji se tim formira. Uz saglasnost potpisnica sporazuma, tim može produžiti svoj rad i nakon isteka roka iz sporazuma.

(3) Zahtjev za formiranje zajedničkog istražnog tima treba da sadrži podatke iz člana 3. ovog zakona, a može ga podnijeti bilo koja zainteresovana strana. Zahtjev se podnosi posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine nadležnom tužilaštvu u Bosni i Hercegovini, sa predlogom sastava tima. Na isti način će tužilac nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini takav zahtjev, kada nađe da je to potrebno, uputiti nadležnom stranom pravosudnom organu.

(4) Tim će se formirati u jednoj od potpisnica sporazuma u kojoj se očekuje vršenje istražnih radnji. U zahtjevu se navodi i predlog za sastav tima.

(5) Zajednički istražni tim se može formirati:

a) kada istraga krivičnih djela, koja se vodi u jednoj državi, zahtijeva složenu i opsežnu istragu, povezanu sa drugim državama;

b) kada više strana vodi istrage o krivičnim djelima, čija priroda zahtijeva preduzimanje koordiniranih i usklađenih radnji umiješanih

država;

c) kada istražne radnje treba sprovoditi naizmjenično u Bosni i Hercegovini i drugoj državi odnosno u više država.

(6) Zajednički istražni tim djelovaće na teritoriji Bosne i Hercegovine pod sljedećim opštim uslovima:

a) vođa tima će biti tužilac nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini;

b) tim će vršiti istražne radnje u skladu sa krivičnim zakonodavstvom u Bosni i Hercegovini, a domaći i strani članovi zajedničkog istražnog tima obavljaće svoje zadatke pod vođstvom vođe tima;

c) nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini će preduzeti sve potrebne organizacione radnje za potrebe tima.

(7) Strani članovi zajedničkog istražnog tima imaće pravo da prisustvuju sprovođenju istrage na teritoriji Bosne i Hercegovine. Vođa tima može iz određenih razloga i u skladu sa zakonodavstvom u Bosni i Hercegovini odlučiti drugačije.

(8) Vođa tima može stranim članovima zajedničkog istražnog tima prenijeti ovlašćenja za preduzimanje određenih istražnih radnji, u skladu sa zakonodavstvom u Bosni i Hercegovini i uz dozvolu nadležnih stranih pravosudnih organa države koja je poslala strane članove.

(9) Ako zajednički istražni tim treba da vrši istražne radnje na teritoriji Bosne i Hercegovine, domaći članovi tima mogu zatražiti od nadležnih organa u Bosni i Hercegovini da oni preduzmu te radnje. Takve radnje će biti izvršene u skladu sa zakonima u Bosni i Hercegovini.

(10) Ako je zajedničkom istražnom timu prilikom vođenja istrage na teritoriji Bosne i Hercegovine potrebna pravna pomoć od neke treće države, zahtjev za pružanje međunarodne pravne pomoći uputiće nadležni domaći pravosudni organ.

(11) Informacije do kojih domaći ili strani članovi dolaze u toku rada u zajedničkom istražnom timu, a koje im nisu dostupne na drugi

način, nadležni domaći pravosudni organi mogu koristiti u sljedeće svrhe:

a) u svrhu za koju je tim formiran;

b) za otkrivanje, istragu ili krivično gonjenje drugih krivičnih djela, uz saglasnost države čijim su stranim članovima informacije stavljene na raspolaganje;

c) za sprečavanje neposrednog ili ozbiljnog ugrožavanja javne bezbjednosti i ne dirajući u odredbe tačke b) ukoliko se kasnije pokrene krivična istraga;

d) u druge svrhe, ako je to dogovoreno između strana koje su formirale tim.

Član 24a

(Praćenje vandržavnih granica jedne strane ugovornice)

(1) Država moliteljka može zahtjevom upućenim posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine zatražiti od nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini odobrenje da njeni policijski organi na teritoriji Bosne i Hercegovine prate lice za koje se sumnja da je učestvovalo u izvršenju krivičnog djela koje podliježe izručenju, ili lica za koje se vjeruje da će sigurno dovesti do identifikacije i pronalaženja gore pomenutog lica. U zahtjevu se može naznačiti da se praćenje povjerava domaćim policijskim organima.

(2) Nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini po prijemu zahtjeva ispituje:

a) da li zahtjev sadrži sve relevantne podatke koji su potrebni da bi se, u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, mogao podnijeti nadležnom sudu predlog za određivanje posebne istražne radnje - tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji stoje u vezi s njima;

b) da li se zahtjev odnosi na krivičnu istragu za krivična djela koja podliježu ekstradiciji u Bosni i Hercegovini;

c) da li se zahtjev odnosi na krivične istrage za krivična djela za koja se, u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, može odrediti posebna istražna radnja - tajno praćenje i tehničko

snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji su u vezi s njima;

d) da li se zahtjev odnosi na krivična djela prema obilježjima iz zahtjeva koja su propisana u krivičnim zakonima Bosne i Hercegovine, i to:

- atentat

- ubistvo

- silovanje

- podmetanje požara

- falsifikovanje novca

- oružanu pljačku i sticanje ukradene robe

- iznudu

- otmicu i uzimanje taoca

- trgovinu ljudskim organima

- nezakonitu trgovinu opojnim drogama i psihoterapeutskim sredstvima

- kršenje zakona o oružju i eksplozivnim sredstvima

- upotrebu eksplozivnih materija

- nezakonito posjedovanje toksičnih i opasnih materija.

(3) Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne sadrži sve relevantne podatke, o tome će posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine obavijestiti nadležni strani pravosudni organ koji može naknadno dostaviti zahtijevane potrebne podatke.

(4) Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne ispunjava uslove iz stava (2) ovog člana, odbiće zahtjev i o tome posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine obavijestiti nadležni strani pravosudni organ.

(5) Ako zahtjev ispunjava sve neophodne uslove navedene u stavu (2) ovog člana, tužilac nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini sačiniće predlog za određivanje posebne istražne radnje - tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta

koji su u vezi s njima, te ga uputiti nadležnom sudu na dalji postupak u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine.

(6) Nadležni sud će, u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, odlučiti da li su ispunjeni uslovi za usvajanje predloga i donošenje naredbe kojom se određuje izvršenje posebne istražne radnje.

(7) Nadležno tužilaštvo obavijestiće strani pravosudni organ posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine o odluci suda. Naredba suda kojom se određuje posebna istražna radnja predstavlja dozvolu za tajno praćenje.

(8) U slučaju kada zbog posebno hitnih razloga država moliteljka nije uputila zahtjev za dobijanje dozvole u skladu sa stavom (1) ovog člana, pripadnici organa unutrašnjih poslova države moliteljke koji sprovode mjere praćenja u okviru krivične istrage imaće ovlašćenja da nastave praćenje lica za koje se pretpostavlja da je počinilo krivična djela iz stava (1) tačka d) ovog člana na teritoriji Bosne i Hercegovine, pod uslovima:

a) da se nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini odmah obavijesti o prelasku državne granice za vrijeme praćenja;

b) da se zahtjev za pravnu pomoć, podnesen u skladu sa stavom (1) ovog člana uputi bez odgađanja, uz navođenje razloga za prelazak državne granice bez prethodno pribavljene dozvole.

(9) Praćenje na teritoriji Bosne i Hercegovine iz stava (8) ovog člana odmah će se obustaviti, kada nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini to zatraži ili ako sud ne izda naredbu u roku od pet sati od prelaska državne granice.

(10) Praćenje po dobijenoj naredbi suda obavljaće se samo pod sljedećim opštim uslovima:

a) pripadnici organa unutrašnjih poslova države moliteljke sprovode mjere praćenja u skladu sa odredbama ovog zakona i zakonodavstva Bosne i Hercegovine i držaće se uputstva nadležnog tužilaštava u Bosni i Hercegovini;

b) pripadnici organa unutrašnjih poslova države moliteljke koji sprovode mjere praćenja moraju u bilo koje doba biti spremni da obezbijede dokaz da djeluju u svojstvu službenih lica;

c) pripadnici organa unutrašnjih poslova države moliteljke koji sprovode mjeru praćenja mogu nositi svoje službeno oružje za vrijeme praćenja, osim kada nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini ne odluči drugačije. Nošenje i upotreba službenog oružja može se dozvoliti u skladu sa zakonima u Bosni i Hercegovini;

d) zabranjen je ulazak u privatni posjed i na mjesta koja nisu dostupna javnosti;

e) pripadnici organa unutrašnjih poslova države moliteljke koji sprovode mjeru praćenja nisu ovlašćeni da zaustavljaju i ispituju, niti da liše slobode lice koje je pod prismotrom;

f) nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini biće obaviješteno o svim preduzetim radnjama, a službena lica koja sprovode mjere praćenja mogu biti zamoljena da se lično pojave pred nadležnim tužilaštvom u Bosni i Hercegovini;

g) strani pravosudni organi sa čije teritorije dolaze pripadnici organa unutrašnjih poslova koji vrše praćenje, na zahtjev nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini, pružiće pomoć u istrazi koja je otvorena na osnovu sprovedenih operacija u kojima su učestvovali, uključujući i sudske postupke.

(11) Nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini uputiće zahtjev iz stava (1) ovog člana posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine nadležnom organu druge države radi davanja odobrenja za praćenje policiji Bosne i Hercegovine na teritoriji te države.

Član 24b

(Kontrolisane isporuke)

(1) Strani pravosudni organ može posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine ili neposredno nadležnom tužilaštvu u Bosni i Hercegovini, ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom, podnijeti zahtjev za dozvolu kontrolisane isporuke - nadzirani prevoz

i isporuka predmeta krivičnog djela na teritoriju Bosne i Hercegovine. (2) Kada dobije zahtjev, nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini će ispitati:

a) da li zahtjev sadrži sve relevantne podatke koji su potrebni da bi se, u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, mogao podnijeti nadležnom sudu predlog za određivanje posebne istražne radnje - nadzirani prevoz i isporuka predmeta krivičnog djela;

b) da li se zahtjev odnosi na krivične istrage za krivična djela za koja se, u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, može odrediti posebna istražna radnja - nadzirani prevoz i isporuka predmeta krivičnog djela.

(3) Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne sadrži sve relevantne podatke da bi se o zahtjevu moglo odlučiti, o tome će obavijestiti nadležni strani pravosudni organ koji može naknadno dostaviti zahtijevane potrebne podatke.

(4) Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne ispunjava uslove iz stava (2) ovog člana, odbiće zahtjev i o tome obavijestiti nadležni strani pravosudni organ.

(5) Ako zahtjev ispunjava sve neophodne uslove navedene u stavu (2) ovog člana, tužilac nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini sačiniće predlog za određivanje posebne istražne radnje – nadzirani prevoz i isporuka predmeta krivičnog djela - i uputiti ga nadležnom sudu u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine.

(6) Nadležni sud će, u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, odlučiti da li su ispunjeni uslovi za usvajanje predloga i donošenje naredbe kojom se određuje izvršenje posebne istražne radnje. Naredba suda predstavlja odobrenje. O odluci suda nadležno tužilaštvo obavijestiće strani pravosudni organ.

(7) Izvršenje, upravljanje i kontrolisanje posebne istražne radnje iz stava (1) ovog člana vršiće agencije za sprovođenje zakona Bosne i Hercegovine u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine.

Član 24c

(Tajne istrage)

(1) Nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini i nadležni strani pravosudni organ, posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine ili na neposredni pismeni zahtjev bilo koje od strana, ukoliko je takva mogućnost predviđena međunarodnim ugovorom, mogu se dogovoriti da pomažu jedni drugima u konkretnom krivičnom predmetu koji pripadnici organa unutrašnjih poslova vode pod tajnim ili lažnim identitetom.

(2) Kada dobije zahtjev, nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini će ispitati:

a) da li zahtjev sadrži sve relevantne podatke koji su potrebni da bi se u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine mogao podnijeti nadležnom sudu predlog za određivanje posebne istražne radnje - korišćenje prikrivenih istražitelja i informatora;

b) da li se zahtjev odnosi na krivične istrage za krivična djela za koja se u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine može odrediti posebna istražna radnja – korišćenje prikrivenih istražitelja i informatora.

(3) Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne sadrži sve relevantne podatke, o tome će obavijestiti nadležni strani pravosudni organ, koji može naknadno dostaviti potrebne podatke.

(4) Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne ispunjava uslove iz stava (2) ovog člana, odbiće zahtjev i o tome obavijestiti nadležni strani pravosudni organ.

(5) Ako zahtjev ispunjava uslove iz stava (2) ovog člana, tužilac nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini sačiniće predlog za određivanje posebne istražne radnje - korišćenje prikrivenih istražitelja i korišćenje informatora - i uputiti ga nadležnom sudu u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine.

(6) Nadležni sud će, u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, odlučiti da li su ispunjeni uslovi za usvajanje predloga i donošenje naredbe kojom se određuje izvršenje posebne istražne

radnje. O odluci suda nadležno tužilaštvo obavijestiće strani pravosudni organ.

(7) Izvršenje, upravljanje i kontrolisanje posebne istražne radnje - korišćenje stranih prikrivenih istražitelja i korišćenje stranih informatora - obavljaće se u skladu sa krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine.

(8) Nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini i nadležni strani pravosudni organ koji učestvuju u istrazi dogovoriće se o trajanju tajne istrage, detaljima, uslovima i pravnom statusu službenih lica za vrijeme tajne istrage uz poštovanje zakonodavstva i procedura u Bosni i Hercegovini, te će sarađivati u pripremi i nadzoru tajne istrage, kao i u obezbjeđivanju zaštite službenih lica koja djeluju pod tajnim ili lažnim identitetom.

(9) O postignutim saglasnostima iz stava (8) ovog člana sačinjava se pismeni sporazum koji potpisuju ugovorne strane.

Član 25

(Troškovi)

(1) Naknada troškova pružanja međunarodne pravne pomoći neće se tražiti, osim u slučajevima:

a) značajne naknade za izvršeno vještačenje i druge značajne troškove nastale povodom vještačenja;

b) troškova privremene predaje lica lišenog slobode radi svjedočenja ili suočenja u državi moliteljki i

c) značajnih i vanrednih troškova.

(2) Svjedoku ili vještaku koji se odazove pozivu domaćeg pravosudnog organa pripada pravo na naknadu putnih troškova i troškova boravka, u skladu s domaćim propisima.

(3) U pozivu licima iz stava (2) ovog člana biće navedeno koje im naknade pripadaju, a na njihov zahtjev biće im dat predujam za pokriće troškova.

(4) Vještačenje se može usloviti prethodnim polaganjem predujma, ako troškove vještačenja snosi stranka.

Član 26

(Dostavljanje podataka bez zamolnice)

(1) Domaći pravosudni organi mogu, ne utičući na sopstvene istrage i krivične postupke i pod uslovom reciprociteta bez prethodne zamolnice, nadležnim stranim pravosudnim organima dostavljati podatke koji se odnose na krivična djela, a koji su prikupljeni prilikom sopstvenih istraga, ako smatraju da bi dostavljanje takvih podataka moglo pomoći za pokretanje istrage ili krivičnog postupka ili ako bi moglo da dovede do podnošenja zamolnice za pravnu pomoć.

(2) Nadležni domaći pravosudni organ može zatražiti od nadležnog stranog pravosudnog organa kojem je dostavio podatke iz stava (1) ovog člana da ga obavijesti o radnjama preduzetim po dostavljenim podacima, a može postaviti i druge uslove za korišćenje takvih informacija u državi kojoj su dostavljeni.

Član 27

(Privremene mjere)

Domaći pravosudni organ će na zahtjev stranih pravosudnih organa, u skladu s domaćim zakonodavstvom, preduzeti privremene mjere s ciljem prikupljanja dokaznog materijala i obezbjeđenja već prikupljenih dokaza ili zaštite ugroženih pravnih interesa.

Član 28

(Dostavljanje podataka o fizičkim i pravnim licima)

(1) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će, nakon prijema zamolnice stranog pravosudnog organa, koja sadrži zahtjev za dostavljanje podataka o fizičkim i pravnim licima, cijeniti osnovanost zahtjeva za dostavljanje traženih podataka u skladu sa međunarodnim ugovorom te će, ukoliko je taj zahtjev osnovan, zamolnicu stranog pravosudnog organa sa zahtjevom za dostavljanje podataka dostaviti organu koji vodi bazu podataka o tim fizičkim i pravnim licima.

(2) Agencija za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine i drugi državni organi koji posjeduju i vode baze podataka o fizičkim i pravnim licima dužni su po

zamolnici stranog pravosudnog organa, a u smislu odredaba stava (1) ovog člana, dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine podatke tražene zamolnicom, s tim što će Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine te podatke bez odgađanja proslijediti organu države moliteljke koji je te podatke tražio.

(3) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine i nadležni strani pravosudni organ dužni su čuvati u tajnosti sve podatke koje im je dostavio nadležni domaći organ, a na tu dužnost će Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine posebno upozoriti strani pravosudni organ.

Član 29

(Dostavljanje podataka o osuđenim strancima)

(1) Sudovi u Bosni i Hercegovini dužni su da odmah nakon pravosnažnosti presude za svakog osuđenog stranca, preko Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, dostave podatke stranoj državi na obrascu koji će propisati Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.

(2) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će bez odgađanja takve podatke proslijediti državi čiji je osuđeni državljanin, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije predviđeno.

(3) Na zahtjev nadležnih stranih pravosudnih organa, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će u svakom pojedinačnom slučaju dostaviti prepis presude o kojoj su dostavljeni podaci.

(4) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će, na zahtjev stranih pravosudnih organa, dostavljati obavještenja i o drugim podacima upisanim u kaznene evidencije.

(5) Na zahtjev nadležnog stranog pravosudnog organa, mogu se dostaviti i podaci o licima koji su državljani te države, a koja se nalaze pod istragom ili protiv kojih je pokrenut krivični postupak u Bosni i Hercegovini.

(6) Kad se radi o krivičnom djelu falsifikovanja novca, pranja novca, neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga, trgovine ljudima kao i drugim krivičnim djelima za koja se

međunarodnim ugovorima predviđa centralizacija podataka, organ pred kojim se vodi krivični postupak dužan je da bez odgađanja dostavi Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine podatke o krivičnom djelu i učiniocu, a prvostepeni sud i pravosnažnu presudu.

Član 30

(Kaznena evidencija za državljane Bosne i Hercegovine osuđene u inostranstvu)

(1) Organi nadležni za vođenje kaznenih evidencija u Bosni i Hercegovini dužni su da vode kaznene evidencije za državljane Bosne i Hercegovine osuđene u inostranstvu, uključujući i državljane Bosne i Hercegovine rođene u inostranstvu.

(2) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će podatke za državljane Bosne i Hercegovine osuđene u inostranstvu, a koji nisu rođeni u Bosni i Hercegovini, nakon prijema od druge države, prosljeđivati Ministarstvu bezbjednosti Bosne i Hercegovine, koje je dužno da vodi centralni registar tih podataka i da ih bez odgađanja proslijedi i organu nadležnom za vođenje kaznenih evidencija.

(3) Ako podaci za državljane Bosne i Hercegovine osuđene u inostranstvu nisu prevedeni na jedan od jezika u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini, Ministarstvo bezbjednosti Bosne i Hercegovine dužno je da obezbijedi prevod.

Član 31

(Obavještenje o propisima)

Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će, na zahtjev domaćih pravosudnih organa, od nadležnih stranih pravosudnih organa pribavljati tekstove propisa koji važe ili su važili u drugim zemljama, a po potrebi i obavještenja o određenim pravnim pitanjima. Na isti način Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine prosljeđivaće stranim pravosudnim organima tekstove domaćih propisa ili obavještenja o određenim pravnim pitanjima, na njihovo traženje s tim što mu je te tekstove i obavještenja dužan dostaviti organ u čijoj nadležnosti je postupanje po tim propisima.

GLAVA III - IZRUČENjE OSUMNjIČENIH, OKRIVLjENIH I OSUĐENIH STRANACA IZ BOSNE I HERCEGOVINE

Član 32

(Propisi o izručenju)

(1) Izručenje osumnjičenih, odnosno optuženih ili osuđenih stranih državljana iz Bosne i Hercegovine u drugu državu vrši se po odredbama ovog zakona, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

(2) Postupak predaje osumnjičenih, odnosno optuženih lica protiv kojih se vodi krivični postupak pred međunarodnim krivičnim sudovima uređuje se posebnim zakonom.

Član 33

(Dozvoljenost izručenja)

(1) Izručenje stranaca drugoj državi dozvoljava se radi krivičnog gonjenja ili izvršenja pravnosnažno izrečene kazne zatvora.

(2) Izručenje, u smislu odredbe stava (1) ovog člana, dozvoljava se samo za krivična djela kažnjiva kako prema zakonima Bosne i Hercegovine, tako i prema zakonima države moliteljke.

(3) Izručenje radi krivičnog gonjenja dozvoljava se samo za krivična djela za koja je prema krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine i prema zakonima države moliteljke predviđena kazna zatvora od najmanje jedne godine.

(4) Izručenje radi izvršenja pravnosnažno izrečene kazne zatvora dozvoljava se ako trajanje izrečene kazne ili njen preostali dio koji treba da se izvrši iznosi najmanje četiri mjeseca.

Član 34

(Pretpostavka za izručenje)

Pretpostavke za izručenje su da:

a) lice čije se izručenje traži nije državljanin Bosne i Hercegovine;

b) lice čije se izručenje traži ne uživa pravo azila u Bosni i Hercegovini, odnosno da nije u postupku traženja azila u Bosni i Hercegovini u vrijeme podnošenja molbe za izručenje;

c) djelo za koje se traži izručenje nije izvršeno na teritoriji Bosne i Hercegovine, protiv nje ili njenog državljanina;

d) je djelo zbog kojeg se traži izručenje krivično djelo i po krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine i po zakonu države u kojoj je izvršeno;

e) djelo za koje se traži izručenje nije političko ili vojno krivično djelo;

f) po domaćem zakonu nije nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja ili zastarjelost izvršenja kazne prije nego što je stranac pritvoren ili kao osumnjičeni, odnosno optuženi saslušan, da stranac čije se izručenje traži nije zbog istog djela od domaćeg suda već osuđen ili da za isto djelo nije od domaćeg suda pravosnažno oslobođen, osim ako se stiču uslovi za ponavljanje krivičnog postupka ili da protiv stranca nije u Bosni i Hercegovini zbog istog djela pokrenut krivični postupak, a ako je pokrenut postupak zbog djela učinjenog prema državljaninu Bosne i Hercegovine, da je položeno osiguranje za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva oštećenog;

g) je utvrđen identitet lica čije se izručenje traži;

h) ima dovoljno dokaza za sumnju da je stranac čije se izručenje traži učinio određeno krivično djelo ili da postoji pravosnažna osuđujuća presuda i

i) se izručenje stranca ne traži radi: krivičnog gonjenja ili kažnjavanja zbog njegove rase, pola, nacionalnog ili etničkog porijekla, religijskog uvjerenja ili političkih stavova, kao i da se izručenje ne traži za krivično djelo s propisanom smrtnom kaznom prema zakonu države koja traži izručenje, osim ako država koja traži izručenje da garancije da se neće izreći ili izvršiti smrtna kazna.

Član 35

(Molba za izručenje)

(1) Postupak za izručenje osumnjičenih, optuženih ili osuđenih stranaca pokreće se po molbi strane države.

(2) Molbu za izručenje podnosi država moliteljka diplomatskim putem ili direktno Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine, ako je

to predviđeno međunarodnim ugovorom.

(3) Ukoliko sa zamoljenom državom postoji reciprocitet, molba se podnosi diplomatskim putem.

(4) Uz molbu za izručenje podnosi se dokumentacija predviđena međunarodnim bilateralnim ugovorom zaključenim između države moliteljke i Bosne i Hercegovine ili multilateralnim ugovorom koji obavezuje dvije države.

(5) Ako nije drugačije utvrđeno međunarodnim ugovorom ili međunarodni ugovor ne postoji, uz molbu će se zatražiti dostavljanje sljedeće dokumentacije:

a) sredstva za utvrđivanje identiteta osumnjičenog, optuženog, odnosno osuđenog (tačan opis, fotografije, otisci prstiju i sl.);

b) uvjerenje o državljanstvu stranca, ukoliko je riječ o državljaninu države moliteljke, odnosno podaci o državljanstvu stranca, ako je lice čije se izručenje traži državljanin neke druge države;

c) izvod člana krivičnog zakona države moliteljke za djelo za koje se traži izručenje i

d) presudu u originalu ili ovjerenom prepisu, ukoliko je lice čije se izručenje traži pravosnažno osuđeno, odnosno optužnicu, rješenje o pritvoru u originalu ili ovjerenom prepisu, ili drugi akt ravan navedenim, u kojem su sadržani svi podaci koji se tiču počinjenog krivičnog djela i identiteta počinioca, kao i dokazi za sumnju.

(6) Ako su molba i prilozi iz stava (4) ovog člana sastavljeni na stranom jeziku, treba da bude priložen i ovjeren prevod na jednom od jezika u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini, ako međunarodnim ugovorom nije određeno drugačije.

Član 36

(Postupak po molbi za izručenje stranca)

(1) Po prijemu molbe za izručenje i propratne dokumentacije, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će ih odmah proslijediti Tužilaštvu Bosne i Hercegovine.

(2) Tužilaštvo Bosne i Hercegovine ispituje da li je molba podnesena u skladu sa članom 34. ovog zakona, pa ako utvrdi da molba nije

potpuna, zatražiće od Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine da nadležni organ države koja traži izručenje otkloni nedostatke molbe.

(3) Ako Tužilaštvo Bosne i Hercegovine utvrdi da je država moliteljka uz molbu dostavila i kompletnu dokumentaciju o izručenju, ona se bez odgađanja prosljeđuje Sudu Bosne i Hercegovine na rješavanje.

(4) Ako lice čije se izručenje traži nije lišeno slobode po međunarodnoj potjernici, Tužilaštvo Bosne i Hercegovine dostavlja Sudu Bosne i Hercegovine obrazložen predlog za utvrđivanje pretpostavki za izručenje i predlog za određivanje privremenog pritvora, ako za to postoje razlozi iz člana 39. ovog zakona.

Član 37

(Lišavanje slobode lica čije se izručenje traži)

Lice čije se izručenje traži lišiće slobode nadležni policijski organ u Bosni i Hercegovini, na osnovu raspisane međunarodne potjernice u kojoj je naveden zahtjev države moliteljke za određivanje pritvora tom licu i biće doveden pred sudiju za prethodni postupak Suda Bosne i Hercegovine, s ciljem odlučivanja o predlogu države moliteljke za određivanje privremenog pritvora, ako postoji opasnost da će stranac čije se izručenje traži pobjeći ili se sakriti.

Član 38

(Postupak pred sudijom za prethodni postupak i privremeni pritvor)

(1) Nakon što se lice lišeno slobode, a čije se izručenje traži, privede sudiji za prethodni postupak na osnovu raspisane međunarodne potjernice na zahtjev države moliteljke ili na osnovu molbe strane države, tom licu će, nakon što se utvrdi njegov identitet, bez odgađanja biti saopšteno zbog čega se i na osnovu kojih dokaza traži njegovo izručenje i biće pozvano da navede šta ima reći u svoju odbranu.

(2) Sudija za prethodni postupak poučiće lice čije se izručenje traži da može uzeti branioca po svom izboru koji može prisustvovati njegovom ispitivanju, a ako to ne učini, da će mu sud postaviti branioca po službenoj dužnosti, ako se radi o krivičnom djelu za koje

je prema krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine odbrana obavezna.

(3) O saslušanju i odbrani biće sastavljen zapisnik.

(4) Privremeni pritvor određuje sudija za prethodni postupak i on može trajati 18 dana. Rješenje o određivanju pritvora dostavlja se Tužilaštvu Bosne i Hercegovine i inistarstvu pravde Bosne i Hercegovine radi traženja molbe od strane države koja je raspisala potjernicu.

(5) Rok iz stava (4) ovog člana može se produžiti, ali ne može biti duži od 40 dana.

(6) Ako zamoljena država u rokovima predviđenim za dostavljanje ne dostavi ekstradicionu molbu i dokumentaciju, Sud Bosne i Hercegovine donijeće rješenje o ukidanju privremenog pritvora licu čije se izručenje traži, koje će dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine. Puštanje na slobodu neće ometati novo lišenje slobode i izručenje ukoliko molba za izručenje stigne nakon isteka rokova iz st. (4) i (5) ovog člana.

(7) Ako se lice čije se izručenje traži već nalazi u pritvoru po nekom drugom osnovu, rok iz stava (5) ovog člana počinje teći od dana donošenja rješenja o određivanju privremenog pritvora donesenog po zahtjevu za određivanje privremenog pritvora.

(8) Ako lice čije se izručenje traži bude pušteno iz pritvora zbog proteka roka iz stava (5) ovog člana, ne može se više odrediti privremeni pritvor, nego ekstradicioni pritvor na osnovu podnesene molbe za izručenje.

Član 39

(Određivanje ekstradicionog pritvora)

(1) Po prijemu molbe za izručenje, sudija za prethodni postupak Suda Bosne i Hercegovine, na predlog tužioca iz člana 36. stav (3) ovog zakona, rješenjem određuje ekstradicioni pritvor ako:

a) postoji opasnost da će lice čija se ekstradicija traži izbjeći postupak izručenja ili sprovođenje izručenja;

b) ostoje okolnosti koje ukazuju da će lice čija se ekstradicija traži uništiti, sakriti, izmijeniti ili falsifikovati tragove krivičnog djela ili druge dokaze;

c) posebne okolnosti ukazuju da će lice čija se ekstradicija traži, ometati krivični postupak ili postupak izručenja uticajem na svjedoke, saučesnike ili prikrivače.

(2) Ako postoji jedan od razloga iz stava (1) tač. a), b) i c) ovog člana, sudija za prethodni postupak, po prijemu molbe u smislu člana 36. stav (3) ovog zakona, donijeće rješenje kojim će licu kojem je određen privremeni pritvor iz člana 38. stav (5) ovog zakona ukinuti privremeni pritvor i odrediti ekstradicioni pritvor.

(4) Pritvor neće biti određen ako je iz same molbe za izručenje očigledno da nema mjesta izručenju.

(5) Ako to opravdavaju posebni razlozi, nadležni sud umjesto pritvora može preduzeti druge mjere za obezbjeđivanje prisustva stranca.

(6) Kada se odredi ekstradicioni pritvor, u skladu sa odredbama st. (1) i (2) ovog člana, sudija za prethodni postupak obavijestiće o pritvoru Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, kako bi se o tome izvijestila strana država.

(7) Sudija za prethodni postupak pustiće na slobodu stranca kad prestanu razlozi za ekstradicioni pritvor.

Član 40

(Postupak sa državljanima Bosne i Hercegovine)

(1) Ako nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju sa Interpolom po raspisanoj međunarodnoj potjernici strane države uvidom u postojeću bazu podataka državljana ili na drugi način utvrdi da je to lice državljanin Bosne i Hercegovine, obavijestiće Interpol države moliteljke koja je raspisala međunarodnu potjernicu i sjedište Interpola o nemogućnosti izručenja svojih državljana, ako međunarodnim ugovorom koji dozvoljava izručenje svojih državljana nije drugačije određeno i nemogućnosti raspisivanja potjernice na

teritoriji Bosne i Hercegovine za državljaninom Bosne i Hercegovine radi njegovog izručenja drugoj državi.

(2) Ako je međunarodnim ugovorom dozvoljeno izručenje državljana Bosne i Hercegovine, postupak za njihovo izručenje biće sproveden prema odredbama ovog zakona koje se odnose na izručenje stranaca.

(3) Uz obavještenje iz stava (1) ovog člana nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju sa Interpolom obavijestiće stranu državu da nadležni pravosudni organi te države mogu dostaviti zamolnicu nadležnom pravosudnom organu u Bosni i Hercegovini radi preuzimanja gonjenja.

(4) Nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju sa Interpolom obavijestiće Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine o raspisanoj međunarodnoj potjernici strane države za državljaninom Bosne i Hercegovine i preduzetim mjerama.

(5) Ako nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju sa Interpolom nije mogao utvrditi da li je lice koje traži strana država državljanin Bosne i Hercegovine, a Sud Bosne i Hercegovine naknadno utvrdi da je lice kojem je određen pritvor radi izručenja drugoj državi državljanin Bosne i Hercegovine, takvo lice će odmah biti pušteno iz pritvora, ako ne postoje uslovi za preuzimanje krivičnog gonjenja od nadležnih organa u Bosni i Hercegovini ili drugi uslovi koji opravdavaju predaju tog lica drugom nadležnom organu radi vođenja krivičnog postupka za koji su nadležni organi u Bosni i Hercegovini.

Član 41

(brisano)

Član 42

(Izviđajne radnje i dostavljanje spisa Vijeću Suda Bosne i Hercegovine)

(1) Nakon saslušanja tužioca i branioca na ročištu za izjašnjenje o molbi i o pritvoru, sudija za prethodni postupak će, po potrebi, sprovesti i druge izviđajne radnje radi utvrđivanja postoje li pretpostavke za izručenje stranca, odnosno za predaju predmeta na

kojima je ili pomoću kojih je učinjeno krivično djelo, ako su ti predmeti oduzeti od stranca.

(2) Po sprovedenim izviđajima, sudija za prethodni postupak će spise izviđaja, sa svojim mišljenjem, dostaviti Vijeću Suda Bosne i Hercegovine.

(3) Ako je protiv stranca čije se izručenje traži kod domaćeg suda u toku krivični postupak zbog istog ili drugog krivičnog djela, sudija za prethodni postupak naznačiće to u spisima.

Član 43

(Odluka o pretpostavkama za izručenje)

(1) U postupku izručenja Sud Bosne i Hercegovine, rješavajući po molbi strane države za izručenje, odlučuje da li su ispunjene ili ne zakonske pretpostavke za izručenje.

(2) U slučaju da dvije ili više država podnesu molbu za izručenje određenog lica, Sud Bosne i Hercegovine će po svakoj molbi odlučiti o ispunjenosti pretpostavki za izručenje toj državi, ukoliko ministar pravde Bosne i Hercegovine, po ranijoj odluci Suda Bosne i Hercegovine, nije donio rješenje o izručenju.

Član 44

(Donošenje rješenja kojim se utvrđuje ispunjenost pretpostavki za izručenje)

(1) Ako Vijeće Suda Bosne i Hercegovine nađe da su ispunjene zakonske pretpostavke za izručenje stranca, utvrdiće to rješenjem.

(2) Protiv rješenja iz stava (1) ovog člana stranac i tužilac imaju pravo žalbe Vijeću Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, u roku od tri dana od dana prijema rješenja.

(3) Vijeće Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine povodom žalbe na rješenje iz stava (1) ovog člana odlučuje rješenjem.

(4) Ako Vijeće Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine povodom žalbe na rješenje iz stava (1) ovog člana nađe da je žalba neosnovana i da su ispunjene zakonske pretpostavke za izručenje stranca ili ako protiv prvostepenog rješenja Vijeća ne bude podnesena

žalba, predmet se dostavlja ministru pravde Bosne i Hercegovine koji odlučuje o izručenju.

Član 45

(Donošenje rješenja kojim se utvrđuje da nisu ispunjenje pretpostavke za izručenje)

(1) Ako vijeće Suda Bosne i Hercegovine nađe da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za izručenje, donijeće rješenje kojim će utvrditi da nisu ispunjene pretpostavke za izručenje. Ovo rješenje biće dostavljeno vijeću Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, koje će, po saslušanju tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, potvrditi, ukinuti i vratiti vijeću Suda Bosne i Hercegovine da sprovede dodatne izviđajne radnje s ciljem utvrđivanja postojanja pretpostavki za izručenje ili preinačiti rješenje.

(2) Ako je stranac u pritvoru, vijeće Suda Bosne i Hercegovine može odlučiti da ostane u pritvoru do pravosnažnosti rješenja.

(3) Pravosnažno rješenje iz stava (1) biće dostavljeno ministru pravde Bosne i Hercegovine, koji će donijeti rješenje kojim se odbija izručenje.

(4) Ako se odbije izručenje iz razloga navedenih u članu 34. tač. a) i b) ovog zakona, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine obavještava državu moliteljku da pravosudni organi Bosne i Hercegovine mogu preuzeti krivično gonjenje, ako je izručenje traženo zbog krivičnog gonjenja, odnosno o mogućnostima za priznanje i izvršenje strane presude ako je izručenje traženo zbog izvršenja presude.

Član 46

(Donošenje konačnog rješenja o izručenju)

(1) Ako je Vijeće Suda Bosne i Hercegovine pravosnažnim rješenjem utvrdilo da su ispunjene pretpostavke za izručenje stranca, ministar pravde Bosne i Hercegovine, nakon uvida u cjelokupni spis o izručenju, donosi rješenje kojim se dopušta ili ne dopušta izručenje stranca.

(2) Protiv rješenja iz stava (1) ovog člana ne može se izjaviti žalba niti voditi upravni spor.

Član 47

(Odgagđanje izvršenja rješenja o izručenju)

(1) Ministar pravde Bosne i Hercegovine može odlučiti da se odgodi predaja lica čije je izručenje odobreno, dok se protiv tog lica u Bosni i Hercegovini ne sprovede krivični postupak koji se vodi zbog drugog krivičnog djela ili dok se ne izvrši kazna zatvora koja mu je izrečena u Bosni i Hercegovini.

(2) Ministar pravde Bosne i Hercegovine može donijeti rješenje da se lice čija je predaja odgođena privremeno preda državi moliteljki radi sprovođenja hitnih procesnih radnji, ako to neće imati štetne posljedice za krivični postupak koji se vodi pred domaćim sudom i ako država moliteljka da garanciju da će ga držati u pritvoru u toku boravka u toj državi, kao i da će ga u roku koji je na predlog Suda Bosne i Hercegovine odredilo Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine vratiti u Bosnu i Hercegovinu.

Član 48

(Principi specijaliteta)

(1) U rješenju kojim se dozvoljava izručenje stranca ministar pravde Bosne i Hercegovine će navesti da:

a) on ne može biti gonjen za drugo djelo, prije izručenja za učinjeno krivično djelo;

b) se prema njemu ne može izvršiti kazna za drugo djelo, prije izručenja za učinjeno krivično djelo;

c) se prema njemu ne može primijeniti teža kazna od one na koju je osuđen, niti smrtna kazna;

d) će prema njemu biti ponovljen krivični postupak ako je osuđen u odsustvu i

e) on, bez saglasnosti Bosne i Hercegovine, ne smije biti izručen trećoj državi radi krivičnog gonjenja za krivično djelo učinjeno prije dozvoljenog izručenja ili izvršenja kazne zatvora koja je izrečena prije dozvoljenog izručenja.

(2) Osim navedenih uslova, ministar pravde Bosne i Hercegovine može postaviti i druge uslove za izručenje, u skladu sa ovim zakonom i međunarodnim ugovorom.

Član 49

(Postupanje u slučaju većeg broja molbi različitih država za izručenje)

(1) Ako izručenje nekog lica istovremeno traže dvije ili više država bilo zbog istog ili različitih djela, ministar pravde Bosne i Hercegovine će, prilikom donošenja odluke, uzeti u obzir sve okolnosti, a prije svega težinu krivičnih djela, mjesto izvršenja, redoslijed podnošenja zahtjeva, državljanstvo lica čije se izručenje traži, mogućnost bolje socijalne rehabilitacije i mogućnost izručenja trećoj državi.

(2) Ako je država moliteljka podnijela molbu za izručenje za više istih ili različitih krivičnih djela, od kojih pojedina ne ispunjavaju uslove u pogledu visine kazne iz člana 33. stav (3) i (4) ovog zakona, izručenje se može odobriti i za ta krivična djela.

(3) Odluka iz stava (1) i (2) ovog člana mora biti obrazložena.

(4) Prilikom donošenja odluke iz stava (1) i (2) ovog člana, može se dati saglasnost državi kojoj je odobreno izručenje da izručeno lice može, eventualno, izručiti nekoj od drugih država, koje su takođe tražile izručenje.

Član 50

(Izručenje predatog lica trećoj državi)

(1) Država kojoj je izručeno lice čije se izručenje traži, može to lice izručiti trećoj državi samo uz saglasnost nadležnih organa Bosne i Hercegovine.

(2) Davanje saglasnosti iz stava (1) ovog člana podrazumijeva dostavljanje molbe i popratne dokumentacije od strane države kojoj je lice predato, uz sprovođenje postupka predviđenog za izručenje stranca iz Bosne i Hercegovine, u skladu s odredbama ovog zakona.

(3) Rješenje kojim se daje saglasnost državi moliteljki da izruči predato lice trećoj državi donosi ministar pravde Bosne i

Hercegovine.

Član 51

(Dostavljanje rješenja stranoj državi i predaja lica)

(1) Rješenje ministra pravde Bosne i Hercegovine kojim je dopušteno izručenje stranca dostavlja se državi moliteljki.

(2) Rješenje o izručenju stranca dostavlja se nadležnom organu Bosne i Hercegovine za saradnju sa Interpolom i Graničnoj policiji Bosne i Hercegovine.

(3) Nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju sa Interpolom dogovara tehničke detalje realizacije izručenja sa Interpolom države moliteljke, a realizaciju izručenja, tj. transport i predaju lica ovlašćenim licima države moliteljke vrši Granična policija Bosne i Hercegovine, uz asistenciju Kancelarije za saradnju s Interpolom.

(4) Predaja lica čije je izručenje odobreno mora se izvršiti najkasnije u roku od 30 dana od dana donošenja rješenja ministra pravde Bosne i Hercegovine o izručenju.

(5) Ako država moliteljka bez opravdanog razloga ne preuzme lice čije je izručenje dopušteno u roku od pet dana od dana dogovorenog za predaju, to lice će biti pušteno na slobodu.

(6) Rok iz stava (5) ovog člana može biti produžen do 15 dana, na izričit i opravdan zahtjev države moliteljke.

(7) O posljedicama nepreuzimanja i rokovima iz st. (5) i (6) ovog člana, nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju sa Interpolom će obavijestiti Interpol države moliteljke prilikom dogovora o preuzimanju lica čije se izručenje traži.

Član 52

(Pojednostavljeno izručenje)

(1) Lice čije se izručenje traži može dati saglasnost za predaju državi moliteljki na pojednostavljeni način bez sprovođenja postupka izručenja, kao i odreći se prava na principe specijaliteta.

(2) O mogućnosti pojednostavljene predaje i njenim posljedicama, u smislu odredaba stava (1) ovog člana, sudija za prethodni postupak

dužan je da ukaže licu čije se izručenje traži, prilikom saslušanja.

(3) Saglasnost i odricanje prava iz stava (1) ovog člana biće uneseno u zapisnik Suda Bosne i Hercegovine, u kojem će se takođe konstatovati da lice nije državljanin Bosne i Hercegovine, a zapisnik će potpisati i stranac čije se izručenje traži.

(4) Saglasnost i odricanje od prava iz stava (1) ovog člana su neopozivi.

(5) Zapisnik u kojem je sadržana saglasnost za pojednostavljeno izručenje sud će bez odgađanja dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine, te će na osnovu tog zapisnika ministar pravde Bosne i Hercegovine donijeti rješenje kojim će odlučiti o izručenju stranca. U ovom slučaju država moliteljka nije obavezna da dostavlja molbu za izručenje.

(6) Nakon što lice čije se izručenje traži da svoju saglasnost za pojednostavljeno izručenje državi moliteljki, na potraživanog će se, u pogledu daljeg pritvora, primijeniti odredbe ovog zakona koje se odnose na ekstradicioni pritvor.

(7) Pojednostavljeno izručenje ima efekte izručenja i podliježe istim uslovima, na šta će biti upozorena država moliteljka.

Član 53

(Ponovno izručenje)

(1) Ako lice koje je izručeno državi moliteljki na bilo koji način izbjegne krivično gonjenje ili izvršenje kazne u državi moliteljki, a ponovo se nađe na teritoriji Bosne i Hercegovine, moći će biti izručeno na ponovljeni zahtjev.

(2) U smislu odredaba stava (1) ovog člana, država moliteljka nije dužna da uz zahtjev za izručenje dostavlja i dokumentaciju za izručenje.

Član 54

(Sprovođenje postupka izručenja nakon dostavljanja dokumentacije o izručenju po proteku roka)

Ako država moliteljka dostavi molbu za izručenje i dokumentaciju o izručenju po proteku roka koji je odredio Sud Bosne i Hercegovine,

Sud može odlučiti da sprovede postupak izručenja.

Član 55

(Ponavljanje postupka izručenja)

(1) Ako se od momenta pravosnažnosti rješenja Suda Bosne i Hercegovine do donošenja rješenja ministra pravde Bosne i Hercegovine o izručenju promijene okolnosti u pogledu nekih od pretpostavki za izručenje iz člana 34. ovog zakona, ministar pravde Bosne i Hercegovine će Sudu Bosne i Hercegovine dostaviti cjelokupnu dokumentaciju i zatražiti da ponovi postupak izručenja u skladu s odredbama ovog zakona radi utvrđivanja ispunjenosti zakonskih uslova za izručenje.

(2) Ako je ministar pravde Bosne i Hercegovine donio rješenje o izručenju, a prije izručenja se promijene okolnosti u pogledu nekih od pretpostavki za izručenje iz člana 34. ovog zakona, ministar pravde Bosne i Hercegovine će svoje doneseno rješenje staviti van snage te ga dostaviti Sudu Bosne i Hercegovine i zatražiti da Sud Bosne i Hercegovine ponovi postupak izručenja u skladu s odredbama ovog zakona radi utvrđivanja ispunjenosti zakonskih uslova za izručenje.

(3) Na osnovu rješenja Suda Bosne i Hercegovine u ponovljenom postupku, ministar pravde Bosne i Hercegovine donosi rješenje o izručenju.

Član 56

(Pretres lica, pretres prostorija i oduzimanje predmeta)

(1) Sud Bosne i Hercegovine može, na osnovu zamolnice države moliteljke, u toku cijelog postupka izručenja donijeti naredbu za pretres lica lišenog slobode čije se izručenje traži, pretres prostorija i privremeno oduzimanje predmeta.

(2) Predmeti koji se nađu kod lica lišenog slobode čije se izručenje traži biće predati državi moliteljki, na njen zahtjev:

a) predmeti koji posluže kao dokazni materijali;

b) predmeti koji su u vezi s krivičnim djelom, a koji u momentu lišenja slobode budu nađeni kod lica čije se izručenje traži ili budu

naknadno otkriveni.

(3) Predaja predmeta navedenih u stavu (1) ovog člana biće izvršena i ako se već odobreno izručenje ne može izvršiti zbog smrti ili bolesti lica čije se izručenje traži.

(4) Ako navedeni predmeti podliježu zapljeni ili oduzimanju na teritoriji Bosne i Hercegovine, oni mogu, u vezi s krivičnim postupkom koji je u toku, biti privremeno zadržani ili biti predati državi moliteljki uz uslov da budu vraćeni.

(5) Odredbe ovog člana ne diraju u pravo vlasništva i ostala prava na navedenim predmetima.

GLAVA IV - POSTUPAK PO MOLBI BOSNE I HERCEGOVINE ZA IZRUČENjE IZ DRUGE DRŽAVE

Član 57

(Podnošenje molbe za izručenje iz druge države)

(1) Ako se protiv lica koje se nalazi u drugoj državi vodi u Bosni i Hercegovini krivični postupak ili ako je licu koje se nalazi u stranoj državi domaći sud izrekao kaznu zatvora, ministar pravde Bosne i Hercegovine može podnijeti molbu za izručenje tog lica, na obrazložen predlog organa koji vodi postupak, odnosno organa nadležnog za izvršenje.

(2) Molba se podnosi nadležnom ministarstvu za poslove pravosuđa zamoljene države diplomatskim putem, odnosno direktno, ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom.

Član 58

(Molba za privremeno pritvaranje)

(1) U hitnim slučajevima, kada postoji opasnost da će lice čije se izručenje traži pobjeći ili se sakriti, ministar pravde Bosne i Hercegovine može, i prije podnošenja molbe za izručenje, zatražiti od zamoljene države da to lice bude privremeno pritvoreno.

(2) Uz molbu za privremeno pritvaranje prilažu se dokazi za utvrđivanje identiteta lica čije se izručenje traži, rješenje o pritvoru ili drugi akt istog pravnog dejstva, odnosno pravosnažna presuda ako je

stvar presuđena, naziv krivičnog djela zbog kojeg se traži privremeno pritvaranje, kao i izjava da će biti traženo izručenje tog lica.

Član 59

(Garancije u pogledu lica koje je izručeno)

(1) Ako lice čije se izručenje traži bude izručeno u Bosnu i Hercegovinu, moći će se krivično goniti, odnosno prema njemu će se moći izvršiti kazna samo za krivično djelo za koje je izručenje dopušteno, osim ako se lice odreklo tog prava, a država koja ga je izručila nije postavila takav uslov.

(2) Ako je izručenje lica čije se izručenje traži u Bosnu i Hercegovinu odobreno pod određenim uslovima u pogledu vrste ili visine kazne koja se može izreći, odnosno izvršiti i pod tim uslovima bude prihvaćeno od organa koji je tražio njegovo izručenje, nadležni sud u Bosni i Hercegovini je pri izricanju kazne vezan tim uslovima, a ako se radi o izvršenju već izrečene kazne, sud koji je sudio u posljednjem stepenu preinačiće presudu i uskladiće izrečenu kaznu s uslovima izručenja.

(3) Ako je izručenje lica čije se izručenje traži u Bosnu i Hercegovinu odobreno pod određenim uslovima u pogledu tipa ustanove u kojoj treba da izdržava kaznu i pod tim uslovima bude prihvaćeno od organa koji je tražio njegovo izručenje, nadležni organ koji upućuje osuđenog na izdržavanje kazne zatvora dužan je da vodi računa o uslovima pod kojim je lice izručeno u pogledu tipa ustanove u kojoj to lice treba da izdržava zatvorsku kaznu.

(4) Ako je izručeno lice bilo pritvoreno u stranoj državi zbog krivičnog djela u vezi s kojim je izručeno, vrijeme koje je to lice provelo u pritvoru uračunaće se u kaznu.

Član 60

(Realizacija i troškovi ekstradicije)

(1) Nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju sa Interpolom dogovara tehničke detalje realizacije ekstradicije sa Interpolom zamoljene države, a realizaciju ekstradicije, tj. preuzimanje i transfer potraživanog lica, uključujući i rezervaciju ili obezbjeđivanje

prevoznog sredstva i smještaja lica koje se izručuje i njegove pratnje, vrše ovlašćena lica Granične policije Bosne i Hercegovine.

(2) Ako je to moguće, a da se ne usporava ili izlaže riziku sam čin ekstradicije, pribjegavaće se ekstradiciji kopnenim putem.

(3) Troškovi vezani za dovođenje lica čije je izručenje odobreno u Bosnu i Hercegovinu padaju na teret budžeta iz kog se finansira organ koji je zatražio izručenje, a njih planira i uplaćuje ministarstvo pravde koje se finansira iz tog budžeta, a na nivou Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Pravosudna komisija Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

GLAVA V - SPROVOĐENjE STRANCA PREKO TERITORIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Član 61

(Molba za sprovođenje preko teritorije Bosne i Hercegovine i troškovi)

(1) Ako izručenje traži strana država od druge strane države, a lice čije se izručenje traži bi trebalo sprovesti preko teritorije Bosne i Hercegovine, sprovođenje može, na molbu zainteresovane države, dozvoliti ministar pravde Bosne i Hercegovine, pod uslovom da se ne radi o državljaninu Bosne i Hercegovine i da se izručenje ne vrši za političko ili vojno krivično djelo.

(2) Molba za sprovođenje lica preko teritorije Bosne i Hercegovine mora sadržavati sve podatke iz člana 35. stav (5) ovog zakona.

(3) Pod uslovom uzajamnosti, troškovi sprovođenja lica preko teritorije Bosne i Hercegovine padaju na teret sredstava Budžeta Bosne i Hercegovine, ako je riječ o sprovođenju koje se obavlja kopnenim putem.

GLAVA VI - IZVRŠENjE STRANIH SUDSKIH PRESUDA U KRIVIČNIM STVARIMA

Član 62

(Opšte odredbe)

(1) Domaći sud će postupiti po molbi države izricanja kazne za izvršenje sudske presude u krivičnim stvarima samo ako je to

predviđeno međunarodnim ugovorom i izvršiće pravosnažnu presudu u odnosu na sankciju koju je izrekao strani sud, na način da presudom izrekne sankciju prema krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine.

(2) Strana sudska presuda u krivičnim stvarima može se izvršiti i prema državljaninu Bosne i Hercegovine i prema licima koja na teritoriji Bosne i Hercegovine imaju prebivalište.

(3) Izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima koja podrazumijeva zatvor moguće je:

a) po molbi strane države, u slučaju kada je osuđeno lice nedostupno toj državi, a državljanin je Bosne i Hercegovine i ima prebivalište u Bosni i Hercegovini ili ima samo prebivalište u Bosni i Hercegovini i

b) po molbi državljanina Bosne i Hercegovine koji izdržava kaznu zatvora u državi izricanja kazne, za premještanje u Bosnu Hercegovinu, s ciljem daljeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u državi izricanja kazne.

Član 63

(Uslovi za izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima)

(1) Ako drugačije nije određeno međunarodnim ugovorom, strana sudska presuda u krivičnim stvarima izvršiće se samo ako su ispunjeni sljedeći uslovi:

a) ako je presuda pravosnažna i ako ju je izrekao nadležni pravosudni organ države izricanja kazne;

b) ako je krivično djelo predviđeno kao krivično djelo i po zakonima Bosne i Hercegovine;

c) ako u vrijeme podnošenja molbe osuđeno lice treba da izdrži još najmanje šest mjeseci od izrečene kazne zatvora;

d) ako osuđeno lice da saglasnost za izvršenje bilo da je ta saglasnost data u državi izricanja kazne ili državi izdržavanja kazne zatvora;

e) da lice za koje se traži izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima nije već osuđeno za to krivično djelo u Bosni i Hercegovini ili se za to djelo u Bosni i Hercegovini vodi krivični postupak ili je u Bosni i Hercegovini oslobođeno od optužbe i

f) da izvršenje krivične sankcije nije zastarjelo prema zakonima države izricanja kazne i Bosne i Hercegovine.

(2) Strana sudska presuda u krivičnim stvarima neće se izvršiti ako:

a) bi izvršenje bilo u suprotnosti s principima pravnog poretka Bosne i Hercegovine ili obavezama koje je Bosna i Hercegovina preuzela zaključivanjem međunarodnog ugovora i

b) je krivično djelo za koje se traži izvršenje, po mišljenju organa u Bosni i Hercegovini koji donose odluku po molbi, djelo političke ili vojne prirode.

Član 64

(Stvarna i mjesna nadležnost suda za vođenje postupka po molbi)

Stvarna i mjesna nadležnost suda u Bosni i Hercegovini za vođenje postupka po molbi za priznanje i izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima određuje se na isti način kao i za vođenje krivičnog postupka u konkretnom predmetu, kada bi taj postupak bio vođen u Bosni i Hercegovini.

Član 65

(Dokumentacija koja se prilaže uz molbu države izricanja kazne)

Ako je međunarodnim ugovorom predviđeno da države ugovornice mogu pored ugovorenih postaviti i druge zahtjeve u pogledu dokumentacije koja se dostavlja uz molbu za izvršenje, potrebno je da država izricanja kazne dostavi i:

a) original ili ovjerenu kopiju pravosnažne presude sa klauzulom pravosnažnosti;

b) podatke o osuđenom licu uključujući uz lične podatke i podatke o državljanstvu, prebivalištu, kao i podatke o mjestu rođenja, posljednjem prebivalištu, kao i druge podatke koji mogu biti od značaja za određivanje nadležnosti suda za odlučivanje po zahtjevu;

c) podatke u vezi sa izrečenom kaznom, uključujući i podatke o vremenu provedenom u pritvoru i/ili na izdržavanju kazne zatvora;

d) prepis primijenjenih zakonskih odredaba na kojima se presuda zasniva;

e) pismenu izjavu lica u smislu člana 63. stav (1) tačka d) ovog zakona, ako je tu izjavu osuđeno lice dalo u državi izricanja kazne.

Član 66

(Postupak po molbi strane države za priznanje i izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima)

(1) Kada Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine primi molbu za priznanje i izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima, dužno je molbu sa popratnom dokumentacijom dostaviti:

a) Sudu Bosne i Hercegovine, za krivična djela iz nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine;

b) nadležnom entitetskom ministarstvu pravde, odnosno Pravosudnoj komisiji Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, za krivična djela iz nadležnosti sudova u entitetima, odnosno Suda u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

(2) Entitetska ministarstva pravde, odnosno Pravosudna komisija Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, molbu sa dokumentacijom, nakon njenog prijema, proslijediće nadležnom sudu na odlučivanje.

(3) Ako nadležni sud ocijeni da uz molbu nije priložena potrebna dokumentacija u skladu s međunarodnim ugovorom ili ovim zakonom, zatražiće posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine od nadležnih pravosudnih organa države izricanja kazne da dopune dokumentaciju.

(4) Ako sud kojem je dostavljena dokumentacija utvrdi da nije nadležan, proslijediće predmetnu molbu sa dokumentacijom stvarno i mjesno nadležnom sudu, o čemu će obavijestiti Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.

(5) Ako država izricanja kazne ne dostavi traženu dokumentaciju u roku od tri mjeseca, molba i dokumentacija biće vraćeni državi izricanja kazne, uz pravo te države da ponovo može podnijeti molbu s kompletnom dokumentacijom.

Član 67

(Branilac)

U toku cijelog postupka lice za koje se traži izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima može imati branioca po svom izboru, a ako to ne učini, sud će mu postaviti branioca po službenoj dužnosti, ako se radi o krivičnim djelima za koje je zaprijećena takva kazna za koju je, prema zakonodavstvu Bosne i Hercegovine, odbrana u krivičnom postupku obavezna.

Član 68

(Donošenje presude)

(1) Nadležni sud odlučuje o molbi za priznanje i izrvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima u vijeću sastavljenom od trojice sudija, van pretresa koje, ukoliko odluči da udovolji molbi, donosi i presudu.

(2) O sjednici vijeća na kojoj se donosi odluka obavještavaju se tužilac, osuđeni i branilac.

(3) Prilikom odlučivanja po molbi, sud je vezan činjeničnim stanjem utvrđenim u stranoj presudi te će u izreci presude koju donosi unijeti potpunu izreku i naziv suda iz strane presude i izreći će sankciju, pri čemu se odluka o sankciji zasniva na krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine, a razloge kojima se sud rukovodio pri izricanju sankcije unijeće u obrazloženje presude.

(4) Priznata strana sudska presuda u krivičnim stvarima izvršiće se na isti način kao da ju je izrekao sud koji je tu presudu priznao.

(5) Pri izricanju presude, sud ne može izreći težu kaznu od one koju je izrekao strani sud.

Član 69

(Žalba na presudu)

(1) Protiv presude iz člana 68. ovog zakona žalbu mogu izjaviti tužilac, osuđeni i njegov branilac, u roku od 30 dana od dana prijema presude.

(2) O žalbi na presudu donesenu po molbi za priznanje i izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima odlučuje vijeće suda nadležno za odlučivanje po žalbi na presudu, prema odgovarajućim odredbama Zakona o krivičnom postupku, po kojem postupa taj sud.

Član 70

(Dostavljanje pravosnažne presude)

Pravosnažna presuda kojom se priznaje strana sudska presuda u krivičnim stvarima dostavlja se preko Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine državi izricanja kazne i osuđenom licu, njegovom braniocu i tužiocu.

Član 71

(Posljedice preuzimanja izvršenja)

(1) Ako je preuzeto izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima, privremeno prestaje pravo na izvršenje te presude u državi izricanja kazne, a dalje izvršenje se sprovodi po zakonima u Bosni i Hercegovini.

(2) Za odlučivanje o zahtjevu za ponavljanje krivičnog postupka isključivo je nadležna država izricanja kazne.

(3) Za odlučivanje o ublažavanju visine kazne, pomilovanju ili amnestiji nadležni su i država izricanja kazne i Bosna i Hercegovina.

(4) Ako se sudska presuda na kojoj se zasniva molba države izricanja kazne za izvršenje naknadno ukine ili izmijeni, po novoj presudi države izricanja kazne nadležni sud u Bosni i Hercegovini će, na zahtjev osuđenog lica, ponoviti postupak priznanja i izvršenja strane sudske presude u krivičnim stvarima i odlučiti o daljem izdržavanju kazne.

(5) Ako osuđeno lice izbjegne izvršenje u Bosni i Hercegovini, država izricanja kazne ponovo stiče pravo na izvršenje. Država izricanja kazne dužna je da o takvim okolnostima odmah obavijesti Bosnu i Hercegovinu.

(6) Bosna i Hercegovina i država izricanja kazne dužne su jedna drugu obavijestiti o okolnostima iz stava (5) ovog člana.

Član 72

(Obavezno obavještavanje)

Bosna i Hercegovina će obavijestiti državu izricanja kazne o svim okolnostima koje se tiču pomilovanja i amnestije.

Član 73

(Podnošenje molbe u postupku po molbi pravosudnih organa u Bosni i Hercegovini za priznanje i izvršenje presude domaćeg suda u krivičnim stvarima)

Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će, na molbu domaćeg organa nadležnog za izvršenje krivične sankcije, zatražiti od strane države priznanje i izvršenje sudske presude domaćeg suda u krivičnim stvarima ako:

a) Bosna i Hercegovine ne može obezbijediti izvršenje sudske presude domaćeg suda u krivičnim stvarima i

b) ako se usljed prenosa izvršenja opravdano može očekivati bolja socijalna rehabilitacija osuđenog.

Član 74

(Način i postupak podnošenja molbe)

(1) Podnesena molba stranoj državi za izvršenje presude domaćeg suda u krivičnim stvarima mora biti popraćena dokumentacijom koju predviđa međunarodni ugovor, a u svakom slučaju dokumentacijom predviđenom članom 65. ovog zakona.

(2) Jezik na kojem se pišu molba i dokumentacija priložena uz molbu određen je međunarodnim ugovorom.

Član 75

(Posljedice preuzimanja izvršenja presude domaćeg suda)

Ako strana država preuzme izvršenje presude domaćeg suda u krivičnim stvarima, nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini privremeno će obustaviti izvršenje danom započinjanja izvršenja u državi izdržavanja kazne.

Član 76

(Posljedice preuzimanja izvršenja u slučaju izmjene ili obustavljanja od izvršenja sudske presude u krivičnim stvarima)

(1) Ako je nakon preuzimanja od strane države izvršenja sudske presude u krivičnim stvarima u Bosni i Hercegovini došlo do izmjene

ili obustavljanja od izvršenja te presude, o tome će biti obaviještena država izvršenja presude.

(2) Ako osuđeno lice u državi izvršenja presude, koja je priznala domaću sudsku presudu u krivičnim stvarima, izbjegne izvršenje presude, izvršenje će se nastaviti u Bosni i Hercegovini.

GLAVA VII - PREMJEŠTANjE OSUĐENIH LICA IZ STRANE DRŽAVE U BOSNU I HERCEGOVINU

Član 77

(Opšte odredbe)

(1) Osuđeni državljanin Bosne i Hercegovine koji se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u stranoj državi može, na lični zahtjev, biti premješten u Bosnu i Hercegovinu, radi daljeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u stranoj državi.

(2) Preuzimanje izvršenja kazne zatvora nad osuđenim državljaninom Bosne i Hercegovine može se izvršiti samo uz saglasnost države izricanja kazne, pod uslovom da je osuđeni državljanin Bosne i Hercegovine dao saglasnost za premještanje i da preostala izrečena kazna zatvora koju treba da izdrži iznosi najmanje šest mjeseci.

Član 78

(Postupak po molbi osuđenih državljana Bosne i Hercegovine za premještanje u Bosnu i Hercegovinu s ciljem daljeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u državi izricanja kazne)

(1) U pogledu načina i postupka donošenja presude po molbi bosanskohercegovačkih državljana za premještanje u Bosnu i Hercegovinu radi daljeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u državi izricanja kazne, analogno se primjenjuju odredbe čl. 66, 67, 68. i 69. ovog zakona.

(2) Nakon što domaći sud donese presudu kojom se priznaje strana sudska presuda u krivičnim stvarima, presuda se dostavlja osuđenom u državi izricanja kazne i nadležnim organima države izricanja kazne.

(3) Nakon što osuđeni potpiše prijem dostavljene presude, dokaz o prijemu se vraća sudu koji je donio presudu.

(4) Nakon što presuda postane pravosnažna i s njom se saglase nadležni organi države izricanja kazne, pristupa se realizaciji premještanja osuđenog lica iz države izricanja kazne u Bosnu i Hercegovinu.

GLAVA VIII - PREMJEŠTANjE OSUĐENIH LICA IZ BOSNE I HERCEGOVINE U STRANU DRŽAVU

Član 79

(Postupak po molbi stranih državljana za premještanje u države njihovog državljanstva radi daljeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u Bosni i Hercegovini)

(1) Osuđeni stranac koji se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u Bosni i Hercegovini na osnovu presude domaćeg suda može da podnese molbu da izrečenu kaznu nastavi izdržavati u državi čiji je državljanin.

(2) Kazneno - popravna ustanova u kojoj osuđeni stranac izdržava zatvorsku kaznu dužna je da upozna to lice s mogućnošću da izrečenu kaznu zatvora izdržava u državi čiji je državljanin.

(3) Molba iz stava (1) ovog člana podnosi se kazneno-popravnoj ustanovi u kojoj stranac izdržava zatvorsku kaznu.

(4) Kazneno-popravna ustanova je dužna da, uz molbu osuđenog lica, kompletira dokumentaciju u skladu s odredbama međunarodnog ugovora koji obavezuje Bosnu i Hercegovinu i državu iz koje je osuđeno lice, odnosno u skladu sa članom 65. ovog zakona, te da tako upotpunjenu dokumentaciju dostavi Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine.

(5) Za lica osuđena od sudova u entitetima i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine molba iz stava (1) ovog člana podnosi se preko entitetskih ministarstava pravde, odnosno Pravosudne komisije Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

(6) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine molbu osuđenog lica prosljeđuje državi u kojoj osuđeno lice želi da izdržava ili nastavi da izdržava kaznu, a čiji je državljanin.

(7) Ako se protiv osuđenog lica u Bosni i Hercegovini vodi krivični postupak za drugo krivično djelo, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će u aktu uz koji se prosljeđuje molba osuđenog lica državi čiji je državljanin naznačiti i tu činjenicu.

Član 80

(Donošenje rješenja o transferu stranca)

Ako strana država preuzme svog osuđenog državljanina, kako bi izdržavao kaznu u svojoj državi, konačno rješenje o premještaju stranca donosi ministar pravde Bosne i Hercegovine.

Član 81

(Mjesto, vrijeme i način transfera)

Vrijeme, mjesto i datum preuzimanja osuđenog lica iz Bosne i Hercegovine u državu izvršenja kazne ili iz države izricanja kazne u Bosnu i Hercegovinu, kao i način njegovog transporta dogovara nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju sa Interpolom u saradnji sa Interpolom strane države, a realizaciju transfera i tehničke detalje transfera koji se tiču rezervacija i obezbjeđivanja prevoznog sredstva i smještaja za osuđeno lice i njegovu pratnju, ako je to neophodno, obavlja Granična policija Bosne i Hercegovine uz asistenciju nadležnog organa Bosne i Hercegovine za saradnju sa Interpolom.

Član 82

(Troškovi premještanja)

(1) Troškove nastale u vezi s premještanjem osuđenih lica snosi država izdržavanja kazne, osim troškova koji su isključivo nastali u državi izricanja kazne.

(2) Troškovi dovođenja lica čije je premještanje odobreno u Bosnu i Hercegovinu padaju na teret budžeta iz kojeg se finansira sud koji je donio presudu kojom je preuzeto dalje izdržavanje kazne zatvora za osuđeno lice, a planira ih i uplaćuje ministarstvo pravde koje se finansira iz tog budžeta, a na nivou Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Pravosudna komisija Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

(3) U slučaju da dogovoreno premještanje osuđenog lica iz države izricanja kazne u Bosnu i Hercegovinu nije bilo moguće izvršiti iz bilo kojeg razloga, dodatne troškove premještanja po tom osnovu snosi budžetski korisnik, u skladu sa stavom (2) ovog člana.

GLAVA IX - USTUPANjE I PREUZIMANjE KRIVIČNOG GONjENjA

Član 83

(Ustupanje krivičnog gonjenja stranoj državi)

(1) Ako je na teritoriji Bosne i Hercegovine krivično djelo počinilo lice koje ima državljanstvo druge države i prebivalište u stranoj državi, toj državi mogu se ustupiti svi krivični spisi radi krivičnog gonjenja i suđenja, ako se strana država tome ne protivi.

(2) Ustupanje krivičnog gonjenja i suđenja nije dozvoljeno ako se njime stranac može izložiti nepravednom postupku, nehumanom i ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.

(3) Prije podizanja optužnice, odluku o ustupanju donosi tužilac. Nakon podizanja optužnice, a do ustupanja predmeta sudiji, odnosno vijeću u svrhu zakazivanja glavnog pretresa - odluku donosi sudija za prethodno saslušanje, na predlog tužioca.

(4) Nakon otvaranja glavnog pretresa, odluku o ustupanju krivičnog gonjenja, na predlog tužioca, donosi sudija, odnosno vijeće pred kojim se vodi glavni pretres.

(5) Ustupanje nije dozvoljeno prije nego što se sasluša oštećeni koji može postaviti imovinsko-pravni zahtjev, te će taj zahtjev, nakon odluke o ustupanju, zajedno sa spisima predmeta biti dostavljen organu koji odlučuje o preuzimanju krivičnog gonjenja.

Član 84

(Zamolnica za preuzimanje krivičnog gonjenja od strane države)

(1) Zahtjev za preuzimanje krivičnog gonjenja stranoj državi podnosi se u formi zamolnice.

(2) Zamolnica za preuzimanje krivičnog gonjenja, ako drugačije nije određeno međunarodnim ugovorom, uz ostalo, mora sadržavati i: lične podatke o osumnjičenom, odnosno optuženom licu, njegovom

državljanstvu, mjestu prebivališta, zakonski naziv krivičnog djela koje se licu stavlja na teret, kao i obrazloženi razlog zbog kojeg se krivični postupak ustupa zamoljenoj državi.

(3) Uz zamolnicu se dostavlja kompletan originalni spis ili ovjeren prepis spisa krivičnog predmeta domaćeg pravosudnog organa sa prevodom na jezik zamoljene države, ako je taj prevod obavezan u skladu sa međunarodnim ugovorom koji se primjenjuje na konkretan slučaj.

(4) Zamolnica i prilozi uz nju treba da budu prevedeni na jezik zamoljene države, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

Član 85

(Način postupanja po zamolnici domaćeg pravosudnog organa za preuzimanje krivičnog gonjenja od strane države)

(1) Zamolnica domaćeg pravosudnog organa za preuzimanje krivičnog gonjenja od strane države sa svim spisima krivičnog predmeta dostavlja se Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine.

(2) Ukoliko je predmet koji se ustupa iz nadležnosti pravosudnog organa entiteta, odnosno pravosudnog organa Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, zamolnica iz člana 84. ovog zakona sa svim prilozima podnosi se Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine, preko entitetskog ministarstva pravde, odnosno Pravosudne komisije Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

(3) Po prijemu zamolnice za preuzimanje krivičnog gonjenja, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će zamolnicu, sa svim spisima krivičnog predmeta proslijediti nadležnom organu zamoljene države, te ga zamoliti da Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine dostavi povratnu informaciju o odluci nadležnog stranog pravosudnog organa zamoljene države po zamolnici.

(4) Ukoliko nakon prijema zamolnice Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine ocijeni da je ona nepotpuna ili da nije prevedena na jezik zamoljene države, ako to zahtijeva međunarodni ugovor,

zatražiće od organa koji je podnio zamolnicu da u roku od 30 dana otkloni nedostatke u zamolnici.

(5) Ako organ države moliteljke kome je vraćena zamolnica ne otkloni nedostatke u zamolnici u roku predviđenom u stavu (4) ovog člana, zamolnica i spisi biće vraćeni tom organu.

Član 86

(Preuzimanje krivičnog gonjenja po zamolnici strane države)

(1) Po zamolnici pravosudnih organa države moliteljke nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini može preuzeti krivično gonjenje u slučajevima predviđenim zakonom i međunarodnim ugovorom.

(2) Nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini može preuzeti vođenje krivičnog postupka zbog krivičnog djela počinjenog u inostranstvu i u slučaju kada nije dozvoljeno izručenje iz Bosne i Hercegovine po zamolnici strane države, a kada strani pravosudni organ, koji je tražio izručenje, izjavi da neće lice čije se izručenje traži dalje krivično goniti zbog istog djela, nakon pravosnažne presude nadležnog pravosudnog organa u Bosni i Hercegovini.

(3) Po prijemu zamolnice države moliteljke za preuzimanje krivičnog gonjenja, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine zamolnicu prosljeđuje:

a) Tužilaštvu Bosne i Hercegovine, za djela iz nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine;

b) nadležnom tužilaštvu u entitetu, preko entitetskog ministarstva pravde, za djela iz nadležnosti sudova u entitetima i

c) nadležnom tužilaštvu Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, preko Pravosudne komisije Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, za djela iz nadležnosti suda u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

(4) Ako je uz zahtjev strane države za preuzimanje krivičnog gonjenja podnesen imovinsko-pravni zahtjev, postupiće se kao da je taj zahtjev podnesen sudu.

Član 87

(Sadržaj zamolnice za preuzimanje krivičnog gonjenja)

(1) Zamolnica strane države za preuzimanje krivičnog gonjenja mora sadržavati sve elemente predviđene međunarodnim ugovorom ako takav ugovor postoji.

(2) Uz zamolnicu iz stava (1) ovog člana, kao i u slučaju kada međunarodni ugovor ne postoji, prilaže se i krivični spis sa svim dokaznim materijalom i odredbama krivičnog zakona primijenjenim u državi moliteljki.

Član 88

(Postupak po zamolnici strane države za preuzimanje krivičnog gonjenja)

(1) O odluci po zamolnici strane države za preuzimanje krivičnog gonjenja odlučuje nadležni tužilac.

(2) Ako je krivično gonjenje preuzeto, krivični postupak se vodi prema krivičnom zakonodavstvu u Bosni i Hercegovini.

Član 89

(Valjanost dokaznih radnji)

Dokazne radnje koje su sproveli pravosudni organi prema propisima države moliteljke biće izjednačene s odgovarajućim dokaznim radnjama prema propisima Bosne i Hercegovine, osim ako to nije protivno osnovnim principima domaćeg pravnog poretka i principima međunarodnih akata o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Član 90

(Odbijanje preuzimanja krivičnog gonjenja)

(1) Strana država koja je uputila zamolnicu biće obaviještena o odluci kojom se odbija preuzimanje krivičnog gonjenja, kao i o pravosnažnoj odluci donesenoj u krivičnom postupku.

(2) Ako se odbija preuzimanje krivičnog gonjenja po zamolnici države moliteljke, nadležni tužilac dužan je dati obrazloženje razloga zbog kojih nije preuzeto krivično gonjenje, te ga sa svim spisima krivičnog predmeta dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine radi vraćanja državi moliteljki.

(3) Nadležno tužilaštvo će odbiti preuzimanje gonjenja iz svih razloga zbog kojih se postupak ne može voditi u Bosni i Hercegovini, uključujući i nepostojanje osnova sumnje za krivično gonjenje.

Član 91

(Posljedice preuzimanja krivičnog gonjenja od domaćeg pravosudnog organa)

(1) Pravne posljedice preuzimanja krivičnog gonjenja od organa Bosne i Hercegovine po zamolnici strane države određene su odredbama međunarodnog ugovora, ako takav ugovor postoji.

(2) U slučaju nepostojanja međunarodnog ugovora, pravne posljedice preuzimanja krivičnog gonjenja od organa Bosne i Hercegovine po zamolnici strane države su takve da država moliteljka od donošenja odluke po zamolnici ne može privremeno krivično goniti to lice za djela iz zamolnice do donošenja odluke organa Bosne i Hercegovine o preuzimanju krivičnog gonjenja.

(3) Smatraće se da je država moliteljka odustala od krivičnog gonjenja lica ako je:

a) nadležni organ u Bosni i Hercegovini kojem je dostavljena zamolnica konačno obustavio krivični postupak zbog nedostatka dokaza ili zbog toga što učinjeno djelo nije krivično djelo;

b) okrivljeni u Bosni i Hercegovini pravosnažno oslobođen;

c) odluka suda donesena u Bosni i Hercegovini već izvršena ili izvršenju nema mjesta po zakonu ili zbog donesenih akata o pomilovanju ili amnestiji ili je prema zakonodavstvu Bosne i Hercegovine ili države moliteljke nastupila zastarjelost.

(4) Pravo na krivično gonjenje i izvršenje presude stranoj državi se vraća ako:

a) Bosna i Hercegovina obavijesti državu moliteljku da neće preuzeti krivično gonjenje;

b) Bosna i Hercegovina odbije zamolnicu države moliteljke za preuzimanje krivičnog gonjenja;

c) Bosna i Hercegovina obavijesti državu moliteljku da povlači već prihvaćeni zahtjev i

d) država moliteljka povuče svoju zamolnicu prije odluke nadležnog organa u Bosni i Hercegovini na zahtjev strane države.

Član 92

(Dostavljanje informacija o stanju postupka)

(1) Organ koji je preuzeo krivični postupak u Bosni i Hercegovini, odnosno organ pred kojim se vodi krivični postupak u Bosni i Hercegovini dužan je, na zahtjev države moliteljke, dati informaciju o stanju odnosnog postupka.

(2) Po završetku postupka u Bosni i Hercegovini, organ koji je preuzeo krivični postupak dužan je preko Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine obavijestiti državu moliteljku o ishodu postupka i dostaviti joj i pravosnažnu sudsku odluku.

Član 92a

(Paralelni krivični postupci)

(1) Ako nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini dobije saznanje da se u drugoj državi protiv istih lica za iste događaje i ista krivična djela vodi krivični postupak koji vodi i pravosudni organ u Bosni i Hercegovini, on je, s ciljem zaštite principa non *bis in idem*, dužan da odmah obavijesti Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine o postojećem paralelnom vođenju krivičnih postupaka.

(2) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine obavijestiće ministarstvo pravde države u kojoj se vodi paralelni postupak o paralelnom vođenju krivičnih postupaka iz stava (1) ovog člana, zatražiti potvrdu informacije, kao i stav pravosudnih organa te države.

(3) Ako pravosudni organ u Bosni i Hercegovini i pravosudni organ druge države nastave da vode paralelne postupke, na zahtjev pravosudnog organa Bosne i Hercegovine, ministar pravde Bosne i Hercegovine može formirati komisiju koja će na nivou država sprovoditi konsultativnu proceduru radi dogovora i utvrđivanja koja će država nastaviti da vodi krivični postupak.

(4) Predstavnik pravosudnog organa koji vodi postupak u Bosni i Hercegovini mora biti član komisije iz stava (3) ovog člana i on će,

za potrebe komisije,

(5) pripremiti sve činjenice i okolnosti vezane za krivično djelo i počinioce, koje proizlaze iz zatražiti pomoć za prijateljsko rješavanje ovog problema od nadležnog autoriteta predviđenog međunarodnim ugovorom.

GLAVA X - ZAVRŠNE ODREDBE

Član 93

(Prestanak važenja odredaba Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine)

(1) Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju da važe odredbe Glave XXX i Glave XXXI Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine.

(2) Odredbe zakona o krivičnom postupku entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, koje se odnose na postupak pružanja međunarodne pravne pomoći, biće usklađene s odredbama ovog zakona u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 94

(Uputstva koja donosi ministar pravde Bosne i Hercegovine)

Uputstvo kojim se uređuje postupak nadležnih organa Bosne i Hercegovine u odnosima sa Eurojustom, u smislu odredbe člana 3. ovog zakona, donijeće ministar pravde Bosne i Hercegovine.

Ministar pravde Bosne i Hercegovine može, u skladu sa članom 10. ovog zakona, donijeti dodatno uputstvo o formiranju zajedničkih istražnih timova.

Član 95

(Propisi o sprovođenju za evidentiranje kazni izrečenih državljanima Bosne i Hercegovine u inostranstvu, a koji nisu rođeni u Bosni i Hercegovini)

Propise o sprovođenju za evidentiranje kazni izrečenih državljanima Bosne i Hercegovine u inostranstvu, a koji nisu rođeni u Bosni i Hercegovini, u skladu sa članom 30. ovog zakona, donijeće

Ministarstvo bezbjednosti Bosne i Hercegovine, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 96

(Obrazac za evidenciju kazni izrečenih osuđenim strancima u Bosni i Hercegovini)

Obrazac za evidentiranje kazni izrečenih osuđenim strancima u Bosni i Hercegovini u skladu sa članom 29. ovog zakona propisaće ministar pravde Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 97

(Shodna primjena drugih propisa)

Na pitanja koja nisu posebno regulisana ovim zakonom, a tiču se pružanja međunarodne pravne pomoći u krivičnim stvarima, shodno se primjenjuju odredbe zakona o krivičnom postupku, krivičnih zakona, zakona o prekršajima i zakona o sudovima.

Član 98

(Prelazna odredba)

Postupci izručenja koji su u toku na dan stupanja na snagu ovog zakona biće dovršeni u skladu s odredbama Glave XXXI Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine.

Član 99

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".